બનામે ખુદા

નાટક તીન બાબકા.

સ્પીયરકે મશહૂર ડ્રામા “રોમ્યો જુલ્યેટ”
પરસે લીખા હુવા મશહુર ખેલ

બઝમે ફાની.

મુસન્નીફ.
મુન્શી મેહદી હસન રાબલ “એહસન”

મરત્બા
એમ. એસ. મુન્શી. નવશારી.

પબ્લીશર્સ
ચુનીલાલ મગનલાલ શાહ બુકસેલર,
લીમડા ચોક—સુરત.

આવૃત્તિ ૧ લી.   સન ૧૯૧૧   પ્રત ૨૦૦૦

કિંમત ૦—૬—૦.

બનામે ખુદા

નાટક તીન બાબકા.

શેકસ્પીયરકે મશહૂર ડ્રામા "રોમ્યો જુલ્યેટ"
પરસે લીખા હુવા મશહુર ખેલ

બઝ્મે ફાની.

મુસન્નીફ
મુન્શી મેહદી હસન સાહેબ "એહસન"

મરત્તબા
એમ. એસ. મુન્શી.

પબ્લીશર્સ
ચુનીલાલ મગનલાલ શાહ બુકસેલર.
લીમડા ચોક—સુરત.

આવૃત્તિ ૧ લી.　　સન ૧૯૦૧　　પ્રત ૨૦૦૦

કિંમત ૦—૬—૦.

શ્રી " પ્રજાહિતાર્થ મુદ્રાલય " માં
પટેલ દલપતરામ મકનદાસે છાપ્યું.
શાહપુર—નવીપોળ—અમદાવાદ

બનામે .ખુદા.

તખ્તએ નાટક.

મેલ.

શાહ ... ...ફીરોઝાબાદકા નેકદિલ બાદશાહ.
વઝીર ... ... ,, વઝીર.
જ.રીફ ... ...શાહકા મસ.ખરા.
મસઊદ } ... ... મુસાહિબે ફીરોઝ.
અ-જમ }
મીરઝા. ... ...જુહુરદૌલાકે બાઈકા લડ.કા.
ફીરોઝ. ... ...આઝીકે ગુલનાર. ગફુરદૌલાકા લડ.કા.
.ગફુરદૌલા } ... ...ફીરોઝાબાદકે દૌલતમન્દ રઈસ.
.જહુરદૌલા }
મુશારરીફ ... ... ગુલનારકે હાથકા ઉમ્મીદવાર.

ફીમેલ.

ગુલનાર ... ... જુહુરદૌલાકી લડ.કી, ફીરો.જકી મા.અશુકા.
માદરે ફીરોઝ ... .ગફુરદૌલાકી .ઔરત.
બાનુ ... ... જુહુરદૌલાકી .ઔરત.

ઈન્કે .અલાવા. બશીર, કાઝી, કાસિમ શૌકત, .ખવાસ સીપાહી નૌકર, સહેલીયાં, રામિશગરાં. વ.ગયરા, વ.ગયરા, વ.ગયરા.

બનામે ખુદા.

બઝમે ફાની.

નાટક તીન બાબકા.

બાબ પહેલા   પરદા પહેલા,

દરબાર.

(દરબારીયોંકા અપને અપને કાયદેકે મુતાબિક. ખડે હોના.)

ગાના.

દાતાસે પાયા સુખ દિન સુખ મિલા મિલા શાહીકા.
મંય પાયા રહે .હશમ તનમન સુખ મિલા મિલા શાહીકા
ન્યારા દાતા હય અયસારે.
હય વોહ .આલમ સારે ફાનીકા દાતા રહે.
હય સાયા હય સાયા દાતા પાયા સુખ મિલા મિલા શાહીકા

શાહ—અય .ખાલિકે. સુખહાન અય માલિકે દોજહાંન તેરે ઇલતાફો કરમકા સાયા મેરે સરપર આયા જો તુને મુઝકો એક મખ.લૂક.કા .હુકમરાન બનાયા ક્યું અય વ-

જીર નેક તદબીર એહલે શહરકા કયા .હાલ હય રિ.આ યા ફ્રિગુલ બાલ હય યા કુછ દિલોંપર મલાલ હય.

વજી.ર—હુજુર કે યેક બાલસે ઔર ગુલામ કે ઇન્તેજા.મકે .ખયાલસે હર શખ્સ દિલશાદ હય. આબાદ હય રન્જો તરદદુદસે આ.જાદ હય.

જ.રીફ—(ખુદસે) ખુશામદી વજી.ર અપની .ખયર .ખ્વાહી કે લીએ કયસી ચિકતી ચોપડી કરતા હય મગર મેરે હાથસે બચકર કહાં જાયગા. (શાહસે) સરકારકી .ઉમ્ર દરાજ હો તમામ શેહેર મેં ફ્સાદ હય. બુગજે .અનાદ હય. હર શખ્સ બર બાદ હય. ન દાદ હય ન ફરીયાદ હય. વજી.ર સાહબકા જો કુછ ઇરશાદ હય વ્હે સરાસર ગલત ઔર બે બુનિયાદ હય.

વજી.ર—ઓ જ.રીફ દરબારે શાહીમેં મસખ.રા પન અચ્છા નહીં કે જીસસે સુલતાન આલીશાનકે દિલપર કોઇ રંજ તારી હો. ઔર મુન્ત.જે માને સલતનતકી .ખ્વારી હો.

શાહ—જ.રીફ તુને કયા કહા.

જ.રીફ—બેશક .ગરીબ પરવર મેરા કલામ સચ હય, વોહ ડરે જીસકો સાહબસે કુછ લાલચ હય.

વજી.ર—વ્હે યાદ રખના કે અગર તુ ઇસ બાતકો સાબીત કરકે ન દીખાયગા તો જાનસે જાયગા, ફાંસી પાયગા મારા જાયગા.

જ.રીફ—હુજુરવાલા ઇસકા સુબુત કયા દુશવાર હય, ફ.કત જી.લ્લે સુબ.હાનીકા હુકમ દરકાર હય. અગર ઇજા

જ.ત પાઉં તો જ.બાન પર લાઉં.

શાહ—જલ્દ બયાન કર મેરા ઈત્મીનાન કર.

જ.રીફ—બડે.અફસોસકી બાત હય કે શહેર કે દો .ખાન્દાની રઈસ દુશમને નામો નંગ બનકર સર ઉઠાવે ઔર ઉંસકી સજા ન પાવેં.

શાહ—વાહ કૌન ?

જ.રીફ—જુહુરૂદ્દૌલા ઔર ગ.ફુરૂદ્દૌલાકા ખાન્દાની ઝધડા રોજ બરોજ. તરક્કી ચજી.ર હયકા બિલે તદબીર હય અગર દો રોજ.કે લીએ મુઝકો પિજા.રત ઈ.નાયત કિજીએ તો ફિર મુલ્કકા ઈન્તેજા.મ દેખિએ.

શાહ—ક્યું અય વજી.ર ક્યા યહે બાત સચ હય.

વજી.ર—હુજુર પુરનુર યહે લોગ કુછ બાજા.રી વા.જારી નહીં જીનકો માઅ.મૂલી તૌરસે સજા. દીજાએ. ઈસિ લડાઈકા ઈન્તેજા.મ .રફ્તા રફ્તા હોગા.

શાહ—બહર તૌર ઈંસનજ.અકા ઈન્તેજા.મ .જુરૂર હય, વર્ને તુમ્હારા કસુર હય મગર દિલ હરવક.ત તાલિબે અ.યશો સુરૂર હય, અરબાબે ન શાત ઔર મએ લાલા ફામકી સો.હબત મન્જુર હય.

ગાના.

જલસા નાદિર પ્યારા નાદિર પ્યારા હય સારા,
ભરલા ભરલાના નાદિર પ્યાલા નાદિર પ્યાલા ગુનવાલા
નાદિર સારા નાદિર સારા હય યાર સંબાર.
ભર પયમાના ભર પયમાના ભર પયમાના ચોમતવાલા
ભર ગુનવારા .હાજિ.ર .હાજિ.રલાના પ્યાલા ભરકરલાના
જલ્દી ભરભર લાના પ્યાલા ભર લાના મતવાલા.

રમિશગર— ગાના.

તોરી નજરીયાપે જાન આજ વારિયાં.
શાહી દરબાર હય, .આલી સરકાર હય.
હુરસુ ગુલજા.ર હય. ઈ.શરતકા કયા સામાન હય.
દિલ મિસ્લે ગુલશાદાન હય, મસરૂર ઇન્સાન હય;
ગુલશન મેં બા.ગો બહારીયાં પુલમેં કયારિયાં.

અશ.આર

ચહેરે સેહી ગયા હય જો પરદા નિક.ાબકા
જુલ્વા હય બજમેં અ.યશમેં એક આફ્તાબકા.
હોંટોં સેતેરે લા.અલ બદ.ખશાં હુવા .ખજિલ.
.આરિજ.કી .જીદને રંગ ઉડા.યા ગુલાબકા.
મંય પ્યારી યેહે સારી નિરાલી દિલદારિયાં.

જ.રીફ—હાય હાય ઇન ચટકી મટકી સુરતોંકો દેખકર મેરે મુંહમેં તો પાની ભર આયા હય. કયા કહું અગર મંય બાદશાહ હોતા તો ઈન સબકો અપની બિવીયાં બનાતા, તો ખુબ મ.જે ઉડા.તા.

વજી.ર—લીજીએ મીયાં જ.રીફુદોલા સાકી બનકર શરાબ પિલાઇએ ઔર ઈસ આફ્તાબકો ગરદિશમેં લાઇએ

જ.રીફ—યેહે આપહીકો મુબારિક બન્દા તો મહરૂમુલ .હરામ હય. ન મુઝે મી.ખાનેસે .ગરજ ન સુરા.હીસે કામ કામ ન .ખ્વાહિશે ગજ.ગ ન હવસે જામ.

વજી.ર—જીસ ચીજ.સે લુત્ફે શબાબ હય. ઈસસે ઈજતેનાબ હય.

શાહ—અરે મસ.ખરે યેહે કયા ઈસરાર હય, કયું ઇન્તે.જાર હય. અગર શરાબકી લજ્જ.ત પાયગા તો .ખુમકે

.ખુમ લુંઢાએગા.

શ.એર.

વજી.ર— સબબ સુક્રરકા હોગી શરાબ થોડી.સી,
બહોત ન પીજીએ લેકિન જનાબ થોડીસી.

.જરીફ—ઉમ્મીદવાર હું કે બેઅદબી મ.આફ ફરમાઇએ. મેરે ઔર વજી.ર સાહ.બકે સવાલો જવાબ સુનતે જાઇએ હાં સાહ.બ કયા ફરમાયા અબતો ફરમાઇએ.

વજી.ર— અબીયાત.

સબબ સુક્રરકા હોગી શરાબ થોડી.સી,
બહોત ન પીજીએ લેકિન જનાબ થોડી.સી,

જ.રીફ—જો શર્મ રખે કોઈ બે .હિજાબ થોડી.સી;
તો મુંહ લગાએ ન હરગિ.જ શરાબ થોડીસી;

વજી.ર—દિખા રહી હય .જમાનેકો ફયજ. .આમ શરાબ.
એહ કૌન કહેતા હય અહ.મક કે હય .હરામ શરાબ

.જરીફ—બિગાડ દેથી હય ઈમાન લાકલામ શરાબ,
.હલાલ કરનેકો પયદા હુઈ .હરામ શરાબ;

વજી.ર—ખુશીકા વકત હુવા મોસમે શબાબ આયા,
સુક્રર નશેસે આંખોમેં કયું હીજાબ આયા;

.જરીફ—જો દીલમે કુછ ન .ગમે .હુરમતે શરાબ આયા;
ગુન્હગાર બનાને કો કયા શબાબ આયા.

વજી.ર—શરાબે નાબકા જો પીકે સા.ગીર મસ્ત ફીરતે હંય;
ગમે દુન્યાસે વોહ આન્નદ હોકર મસ્તફિરતે હંય;

.જરીફ—સરે બાજાર લેકર બાદાજો બદમસ્ત ફિરતે હંય;
વોહ ઈજ.જતદાર લોગોંકી નજ.રમે પસ્ત ફિરતેહંય.

વજીર—શરાબ ખ્વારીકે સિવા દુનિયામેં કોઇ ઔર ગુનાહ
નહીં વોહ કૌન બશર હય જો ગુનેહગાર નહીં.
ફ઼રેબે દુનિયામેં ગિરફ઼્તાર નહિં.

.જરીફ઼—બેશક ગુના હશે બચના બશરકા કામ નહિ લેકિન
જહાં તક હો પરહેજ કરે. હિર્સો હવસસે ગુરેજકરે

વજીર અશ.આર.

જહાં મેં લાખ ગુનાહ એક .અજા.બ ઔર સહી.
.ખરાબ દિલ હય તો .ખાના ખરાબ ઔર સહી.

જ.રીફ઼—જો ઈરતેકાબ હય તો ઈજતેનાબ ઔર સહી.
જહાં અ.જા.બ કીએ એક સવાબ ઔર સહી.

શાહ—બસ બસ તક.રીરકો તમામ કરો, મુખ્તસિર કલામ
કરો જરી.ફ઼કે કલામને દિલપર અસર કીયા. મંયને
ઈસ બુરી ચીજ.સે હજ.ર કીયા શુગ્લે શરાબ છોડા
ગુનાહોંસે મુંહ મોડા. અયજ.રીફ઼ ઈસ વક.ત મેરા
દિલ બહોત મસરૂર હય. માંગલે જો ચીજ માંગના
જારૂર હય.

જ.રીફ઼—પોછક્ષે હંય અબ છક્ષે છુરા મારગો લપક્ષે સર-
કારકી ઉ.મ્ર દરાજ. હો. જરો જવાહિરાત તો આ-
પકે ઈકિ.બાલસે બેશુમાર હય. મગર બન્દા એક
ચીજકા તલબગાર હય. અગર ઈજાજત પાઉં તો
જબાનપર લાઉં.

શાહ—શૌક.સે બયાન કર.

જરીફ઼—ઇસ ખ.વાસકા .હુસ્નો અન્દાજ .ગુલામકે દિલકો
મર.ગુબ હય. અગર ઇસસે મેરી શાદી હો તો
.ખુબ હય.

.ખવાસ—ચલ મુવે .ખુદાઇ .ખ્વાર તુઝપર શયતાનકી માર. લો ઔર સુનો યેહ સુરત ઔર યેહ અરમાન .ખુદાકી શાન.

.જરીફ—હાં હાં મેરી જાન ઇસના.જો અન્દાજ પડતો હું કુરબાન.

.ખવાસ—જાન કિસકો કહેતા હય. તેરી જાનકો ચુલ્હે મેં ડાલું. તેરી સુરતકા તો કુત્તાભી ન પાલું.

.જરીફ—અય હુર.

.ખવાસ—ચલ દુર.

.જરીફ—ભય કુરબાન.

.ખવાસ—જા મુંએ શયતાન.

.જરીફ—હય હય પ્યારી.

.ખવાસ—કયા હોગઇ લક.વેકી બિમારી.

.જરીફ—ભય તેરા ચાહને વાલા નિરાલા જોબન વાલા.

.ખવાસ—જા મુવા રિ.જાલા, તેરા મુંહ કાલા, શયતાનકા .હવાલા. અડા. ચાહને વાલા.

.જરીફ—તૌબા તૌબા બારિતઆલા, .જબાન ચલતી હય યા બરસાતકા નાલા અરી માન જા કમ્બખ્ત દિલકો નકર સખ્.ત.

.ખવાસ—દુર હો હબશી .ગુલામ ન ચક .હરામ .જબાનકો થામ.

શએ.ર.

ઇસ સૂરત પર યેહ ઇતરાના વાહબે .ખખ્તી કયા કહેના.
ભોલી ભાલીકો પુસલાના વાહબે ખખ્તી કયા કહેના.

ખવાસ—અરે મુવે તુ કયું બલાકી તરહ. મેરી પ્યારી બહ-

નકે પીછે પડા હય, .જરા અપની સૂરત તો દેખ જયસા ચોરાહેકા સહકા.

,, ૩—કયા દેખતી હો જબતક યેહ મુવા પીટા ન જાયગા. તબતક અપની ચાલાકીસે બાજ. ન આયગા.

,, ૪ હાં હાં ખુબ જુતીયાં મારો સરકા ચઢા. હુવા ભુત ઉતારો.

જરીફ—તોબા તોબા શાદીકા પય ગા.મ દેકર કિસ .અજાબ મેં ફંસા અય .ખુદાસે .જમાના, ઇન તિલિસ્માતી પુતલીઓંસે બચાના.

સહેલીયાં }
.જરીફ } ગાના.

જા જા ઓ રોનેવાલે, ઇજ્જત શોકત ખોનેવાલે,
નાલેસે મુંહ ધોને વાલે, ચુપ ચુપ ચુપ;
ચાહતકા દમ ભરને વાલે, ભુંડા નખરા કરનેવાલે,
આશિક હોકર મરને વાલે, ચુપ ચુપ ચુપ.
ઓ શયતાન અય અમાન, તોડો કાન અલ અમાન,
તેલો જાન અલ અમાન, લેઇ માન અલ અમાન;
કરે. ફિર નાદાની લે ઘુંસા કમ્મર તોડો,
મેરી ખાલા મેરી નાની મંય મરતા હું મુઝે છોડો.
અજી મેરે આશી.ક મેં હું તેરી દિલબર,
પ.ડી હાય જુતોંકી માર મેરે સરપર.
આવો જાન તોબા તેબા. મંય .કુરબાન તોબા તોબા;
થુ મુરદાર તોબા તેબા.

બાદશાહ—હાય હાય યેહ કયસી લ.ડાઇ હય. કયા કમ્બખતો તું મ્હારી શામત આઇ હય. હમારે હુકમસે તુમકો યેહ કામ કરના હોગા જા બસ .જરીફકો હમને દર-

આરમેં સરફરા.ન કીયા. ઈસકો તેરા શૌહર બનાયા.
તુમકો મ.હરમેં રા.જ કીયા.

.જરીફ—મગર .હુજુર પહેલે માર પીટકા મચલકા તોલે લીજીએગા, ફિર ઈસ મરકની .ઔરતકો મુઝે દિજીએગા.

શાહ—કમબખ્તમર્દ હોકર ઇતના ડરતા હય.

જરીફ—બેશક .ગરીબ પરપર ઔરતોંસે હરવ.કત ડરના ચાહિયે. ક્યું કે ઇનસે બ.ડે બ.ડોંકા બસ નહીં ચલતા.

શાહ—કુછ પરવાહ નહીં ઈસકી મજાલ હય કે .ખિલાફે .હુકમ તેરે કોઇ બાત કરે યા કોઇ તેરે સાથ બુરાઇ કરે.

.જરીફ—હાં અગર .જામિન આપ હય તો ક્યા મુ.જાય.કા હય.

શાહ—વ.જીર ઈન દોનોંકા હાથ મિલાદે ગુલે મુરાદ ખિલાદે. ચલો .જરીફકી શાદીકી .ખુશી મનાય નાચો ગાય. (વજીરકા દોનોંકા હાથ મિલાના.)

ગાના.

શાદીકે હુવે મુબારિકબાદી..............શાદી.
એ.હસાન કીયા ફરમાન કીયા અરમાન મિલે હુવે શાદમાન;
રહો નિસદિન પલછિન બરકરાર હમ તુમપર વારી નામદાર,
રહે મહેરબાન સદા કિરદિગાર.
હર આન સુબહાન શાદાન દી સાન—શાદી.

(.કાસિદકા આના.)

.કાસિદ—.ખુસરૂ .આલમ પનાહ ગરદું બારગાહે નબાબ .ગપુરૂદૌલા વ .જહુરૂદૌલા.કા .ખાન્દાની ઝઘ.ડા આજ અ.જસરે નવ બરપા હોને વાલા હય. ઇસલીએ કોત-

વાલ સાહબને રહે અરીજા ખિદમતે .આલીમેં ઈરિસાલ કિયા હય.

શાહ—અય વઝીર ઈસકા બન્દોબસ્ત તુમકો .કરારે વા.ક.ઈ કરના ચાહિયે.

બાબ પહેલા પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

(.કાસિમકા ગાતે હુવે આનાં.)

કાસિમ— ગાના.

નવ જવાન .આલીશાન હોનેમેં સાની રૂસ્તમ,
બહેતર સુરત હય નવ જવાની,
બહમ મારૂં જીસકો ઔર રન્જુર,
અયસા હું મંય જગમેં નુર,
બરપા હો .કયામત છોકદું જો.ખમ,
શેરકી સૂરત મોહની મુરત સબકા હું સરદાર,
હું મંય બચ્ચા શેરે નરકા દમમેં લું લલકાર.

કિસકી મજાલ હય જો મુઝસે આંખ મિલાએ, અગર ઈસ જોહરદાર તલવારકે સામને આય તો એક હાથમેં .કબ્રકો ના નસીબ હો. બિસ્તરે .ખાકપર ચયનસે સોના નસીબ હો.

મુસલ્લસ.

જો આય મેરે સામને ઉસકો પછાડ દું,
ગુસ્સેમેં આકે શેરકી આંખે નિકાલલું,
ગિરતે હુવે પહાડકા લંગર સંભાલ લું.

સિપાહી—મીયાં પહેલવાન .આલીશાન વીસમાર.ખાન .જ્યાદા

શે.ખીન બઘારિયે અગર કભી કિસી સિપાહીકા સામના હો તો મુશ્કિલ દિલકા થામના હો.

ગાના.

બાતેં કયસી શેખીકી તુ સુનાવે,
જો જલાએ કુછ તો શરમાએ;
એહે ઢંગ ન દિખલાએ, કયસી તુ .હિમાક.ત જતલાએ,
હો નહ.ક. તુમ વાલા આ.હમક. અબતુ શરમાતુ;
લાજ.ની તુ કયું હય કરતા. ડર અબ દિલમેં જ.રાતુ,
દેખ હો ન નારી, હોગી ખ્વારી.
.જીલ્લત તો પાએ રંજ ઉઠાએ કયસી તુ .હિમાક.ત જતલાએ

શએર.

દુશમનસે .ખૌફ ખાકે દહલનેકે હમ નહીં.
ટલ જાયગર .જમીંભી તો ટલેનેકે હમ નહીં.

સિપાહી—લીજીએ યહી શમશીર યહી મયદાન હય અબ આપકા બહાદુરીકા ઇમતેહાન હય.

શએર

ખુલ જાએં આજ હમ પેભી જૌહર .હુજુરકે,
હુશીઆર હો વોહ આગએ નૌકર .ગફુરકે;

.કાસિમ—મગર પહેલ કરના અપના શેવા નહીં, છેડ. કરના અચ્છા નહીં.

સિપાહી—બસ વોહ શેખી.કા બયાન ભુલ ગએ મહેરબાન જાતે રહે અવસાન.

શએર

દુશ્મનસે જો દહશત નહીં ખાતે વોહ હમ હંય,

અફ્રીયાત પર જો વાર લગાતે હય પોહ હમ હંય;
લોહમ ચલે નહીં માનતે દિલકે દિલોલે (આના નોકર .ગફુરદોલાકા.)

સુ.ખાલિક્—કયું હમકો દેખકર તે વરી પરખલ ડાલના, હો ચબાના આંખે નિકાલના કયસા.

.કાસિમ—જયસા તુમ સમઝતે હો વયસા

સુ.ખાલિક્—યેહે તેરી છેડ. .ખાની .ખુબ પયચાની જાન લેનાકે ઇસ તલવારકા મારા નહીં માંગતા હય પાની.

.કાસિમ—જા જા દેખી તેરી લનતરાની, બદજ.બાની નહીં જાનતા હયકે યેહે તેગ. ઇસ્ફહાની કરદેતી હય દમ ભરમેં ફાની.

શએર

શેરોંકા શેર હું મુઝે પયચાનતા નહીં,
નોકર મીયાં .ગફુરકા હું જાનતા નહીં.

સુ.ખાલિક્—તુ કયા બદતમી.જ હય, તેરા માલિક કયા ચી.જ હય. સામનેસે ચલા જા અગર જાન .અઝીજ હય
(દોનોંકા બાહમ તલવારેં નિકાલકર લ.ડના.)

ગાના.

દોનોં— દેખું ઇધર તો વાર કર હાં હાં હાં,
તુ ઇસ .કદર ન કર ઉછલ ઉછલ,
ઇધર ઉધર સટર પટર ન કર ઠહર.
લે અબ સંભલ યેહે તે .ગ આઇ તેરે શાનેપર,
હાં દર ગુ.જર ન કર તુ જલ્દ તર ઇધરકો વાર કર.

(આના મસઉદકા.)

મસઉદ—ખબરદાર બસ બસ લ.ડાઇ યેહે કયા હય. ચલો બસ

હો છો.ડો સોહા હુવા હય.

મિરજા—મસ.ઉદ યહે નોકરોંસે કયા હય કરતો .ખુન આ મેરે સામને તે ચેહરા બિગા.ડ દુ.

મસ.ઉદ—નોકર આપસમેં લ.ડેતથે બેકાર ઝગ.ડેતેથે જો છુ.ડા યા બદલા યહે પાયા.

મિર.જા—અગર તુમે સુલ્હ કરના મન્.જુર થા. તો ગયાનસે તલવાર નિકાલના કયા .જુરૂર થા.

શઅેર

મ'ય જાનતા હુ' તેરી યહે બાતેં દ.ગાકી સબ,
દેખુ'ગા મેરે હાથસે બચ જાયગા તુ' અબ.

(બા.જારીયોંકા આના.)

બાજારી લોગ—હાં હાં લેના પકડ.ના દોડ.ના જાને ન દેના .ખબરદાર ઘેર લો બાંધલો શાહી દરબારમેં લે ચલો

(.જુહુરૂદોલાકા આના.)

અશઆર

કયસા મચાયા શોર યહે કયા આફત આઇ હય.
તલવાર મેરી લાવ યહે કયસી લ.ડાઇ હય;

બાનુ-તલવાર કયા કરોગે ઇયાર આવ ઘર ચલો.
તુમ ઉસતરફ ન જાવ .ખુદારા ઇધર ચલો;

જુહુર-મ'ય ઔરતોંકા હુકમ ઉઠાવુ' કભી નહીં,
દુશમનકે આગેં જાન છુપાવુ' કભી નહીં. (આના .ગફુરૂદોલાકા.)

.ગફુર—હોશીઆર આવ .જુહુર મ'ય આયા.

બાનુ—ન જાવ તુમ.

.ગુહુર—છો.ડ .ખુદાકે લીએ.

બાનુ—બા.જ આપ તુમ (શાહકા મ.એ વ.જીર. ઔર એહલે કારકા આના.)

શાહ—હંય હંય એહે કયા લ.ડાઈ હય કયા તુમ્હારી શામત આઈ હય. જો યે બે હયાઈ હય કયા દિલમેં સમાઈ હય. .કહેરે શાહીકા .ખતરા નહીં. કયા મેરા કિસીકો ઠર નહીં ઈસવ.ક્ત એક મો.અ.જ.જ.જ .ખાનદાન સમઝકર છો.ડતાહું. શરો .ખયરસે મુંહ મોડતાહું. મગર યે યાદ .રખના કે અબજો ઝઘડા બરપા હોગા તો નતી જા તુમ દોનોંકે હકુમેં ઈસકા બરાબર .ઈલાહેદા હોગા.

(જાના સબકા.)

બાબ પહેલા. પરદા તીસરા.

મકાને ગ.ફુરૂદૌલા.

ગફુર—પ્યારે મસ.ઉદ બતાદે યે ઝઘડા કયસા બયઠે બિઠાએ આજ ઉઠા યે ફિત્ના કયસા.

મસ.ઉદ—જીસવ.ક્તમંય વહાં આયા તો નોકરોંકો જંગોજલદમેં માયા મંયને ચાહાકે બિચ બચાવ કરકે ઉનકો .છુડાઉં. ઈતનેમેં મિર.જાને નિગાહે .કહેર મુઝપર ડાલી. ઔર ફૌરન મયાનસે તલવાર નિકાલી. મંયને અપના દુશ્મન સમઝકર વાર બચાએ ઉતનેમેં આપ આય.

વાલિદાફિરો.જ—મગર બતાવો તો કહાં હંય મેરે દાની ફિરો.જ જાની ઉસે તો ઈસ લ.ડાઈકી કુછ .ખ-

બર નહીં ઉસકી જાનાકા તો જરૂર નહીં.

મસ.ઉદ—આજ સવેરે મુંહ અંધેરે ખેત. મ.ગરિબમેં બા-
.ગકી હવા ખાતાથા કે એકાએક ફુલોંકી ગન્જાન
દર.ખ્તોંસે પાઉંકી આહટ આઈ જબ મંયને ન-
.જર જમાઇ તો ફિરો.જકી સુરત ન.જર આઈ.
મગર કુછ .અજીબ હાલત ન.જર આઈ.

શઅેર.

યે લતાથા ઔર સર ઝુકાએ હુવેથા,
વોહ દિલપર કોઈ ચોટ ખાએ હુવેથા.

લીજીએ યાદશા બ.ખયર વોહ આતે હંય, આ સારે હિરાસ ચહેરેપર પાએ જાતે હંય આપ યહાંસે ટહલ જાએં મંય ઈન્કી .હાલત દરિયાફ્ત કરતા હું.

(જાના સબકા આના ફિરો.જકા.)

ગાનો.

માઇલે તર્જે જુનું કબ દિલે નાલાં ન હુવા,
કૌનસા દિનથાકે મંય ચાક ગિરે બાં ન હુવા.
.ઇશ્કકા બાર ઉઠા તબ મેરી ગરદનપરખા.
.હાલ ઇસ બોઝકા જબ ગુમ્બદકે ગરદાં ન હુવા,
કયા અ.જલસે મેરા સિનાહય સરાએ .ગમોરન્જ;
.ખાનએ દિલમેં કભી .અયશકા સમા,
ન હુવા વસ્લે મયસ્સરભી ઉસ યાહરૂસે.
અય ફલક કોઇ ભી હમપર તેરા એ.હસાં ન હુવા,
સોજી.શે દા.ગે મુ.હબ્બતકા અસર કુછભી નહીં;
જીસ્મ દા.ગોંસે અગર સર્વ ચિરા.ગાં ન હુવા,
તેરે કુચેકી ફિ.જા જીસકી ન.જરમેં આઇ.
કભી માઇલ વો હુએ રોજ.એ રિ.જવાં ન હુવા,

અજ.રે ઇ.શ્ક. મેરા દેખકે એહ.સનને કહા,
યે હય વોહ દર્દકે જીસ્કા કભી દરમાં ન હુવા.

(મસ.ઉદકા આના.)

મસ.ઉદ—ભાઈ તસલીમ પુરા ઘંટા ભી બજા હોગા.

બયત.

નહીં કાટેસે કટતે હ.ય હિજકે દિન,
જુદાઇકી હર એકપલ એક બરસ હય.

મસઉદ—કિસ વાસ્તે હુય યે .હાલ જીકા,

ફીરોજ—શેફ્તા મંય હુવા હું એક પરીકા.

અશઆર.

.ઇશ્ક. .ખાના .ખરાબ હોતાહુય,
દિલકા આના .અ.જાબ હોતા હય;

ફીરોજ—જીસકો કહેતે હંય એહલે દિલ તસકીં.
ઇસકા વોહ ઇ.જતેરાબ હોતા હય,

મસઉદ—આપકો જો ફિક્રમેં પાતા હું મંય;
દોસ્તી કરતાહું સમઝતા હું મય,

ફીરોજ—ઇસ નસી.હતસે તો ઘભરાતા હું મંય;
લીજીએ બસ બન્દગી જાતા હું મંય.

મસઉદ—હંય હંય કહાં ચલે ઠહેરાતો સહી કયા અબ
દિલમેં હમારી કુછ મુરવ્વત મુ.હબ્બત ન રહી.
જોયું છોડ. ચલે મુંહ મોડ. ચલે રહેતો બતાવ
વોહ કૌન રશ્કે પરી .હુસ્નો જમાલમેં ભરી
હય. જીસ્કે ઇ.શ્કમેં રહે જુલ્વગરી હય.

શએર.

દિલ યે જીસકે લીએ હરવક.ત ફુ.ગાં કરતા હય,
હાય .આશીક.કી વોહ પરવાહ કહાં કરતા હય.

ગાના.

કહું કયા મંય .ગમકી કહાની, હય દિલમેં સોઝે નિહાની,
જાની દિલબરને મેરા દિલ યે લીયા, પાઇ હય સબ્ર ના રંજોબલા
સરપર લીયા અબતો જાવેદાની,
ઉસકે દરશનને મુઝકો .ગમ યે દીયા;
આઇ હય ક.જા. રંજ બડા. સરપ.ડા અબ જાવેદાની.

અબીયાત.

મસઉદ—તુમકો લાઝી.મ હય ઉસ જા.લિમકી ઉલ્ફત છોડ.દો.
ઇશ્ક આરોંસે કરો ઉસકી મુહબ્બત છોડ.દો;
ફિરોજ—દિલ જલા કયુંકર .ખયાલે રૂયે દિલબર છોડ.દે,
ચશ્મએ આબે બકા કયુંકર સિકંદર છોડ.દે.

ગાના.

ફીરોજ—પ્યારે તોરે .ગમમેં પડ.ના સોહ ન સુહાવે,
નિસદિન પલછિન પાઇ દુ:ખ મોરા;
હક. કુછહું ગો ફિરોજ. હું સરશારી,
.ઇશ્ક.મેં ભાઇ દિલ મેરા બેચેન રહે.
બુ ગુલજારે યારકી બહાની ગુલશન બિન કબ ચયન રહે
મજનુંકો દેખ બદનામ હુવા, કામસેના કામ હુવા,
ઉસ બિન મહેરબાન મેરે યે મુઝકો કુછ ન સુહાવે.

બાબ પહેલા પરદા ચોથા

મકાને ગફુર.

(ગ.ફુર મુશરરીફ નશીરકા બયઠે દિખાઇ દેના.)

.ગફુર—હુકમે સુલતાનની હય શાહી ફરમાન હય કે અબકી બાર કોઇ સર ઉઠાયગા ઔર દોનો ફરીક.મેં જંગો જદાલકા .ખયાલ દિલમેં આયગા તો બે શક ઇસ લર કશીકી સ.જા પાયગા.

મુશરિફ—રઇસોંમેં ફસાદ, શરીફોંમેં બુ.ગ્.જો .અનાદ અચ્છા નહીં. સરદારોંકો સરકારોંકો યે અમર.જેબા નહીં મગરજનાબે .આલી યે તો ફરમાઇએ કે ફિદવીકી .અર્જ કુબુલ હુઇ. દિલકી આરજુ હુસુલ હુઇ યા અભી કુછ કસરબા.કી હય. જીસકે લીએ કુંછ મુસ્તાકી હય.

.ગફુર—અભી વોહ નવ બાદએ ગુલશને જવાનીકી વોહ શા.ખ હય. જો ફુલી ફલી નહીં કમાસિનીકી હટ ઔર જીદ ટલી નહીં, ભોલી ભાલીના ગુફતા ફુલોંકી ડાલી હય. શાદી બયાહકે દિન નહીં. ખેલ તમાશોકી ફસ્લ હય. ન સદમએ ફિરા.ક ન શાદીએ વસ્લ હય. દુસરે ઉસકી શાદીકા મદાર હય. ઉલકી રાયપર મુન.હસિર હય. જીસકો વોહ પસન્દ કરે ઉસીકો અપના શૌહર બનાએ ે શા.ખ્સ મદ્દે ન.જર હો ઉસ કો દિલબર બનાએ જો ઉસકી.......ખુશી હય વોહ મેરી હય. અગર વોહ આપકો કુબુલ કરે મુઝે ઇન્કાર નહીં ઇલ અમરસેં મેરા કુછ ઇ.ખ્તેયાર નહીં. આજ આપ

મ.હફિલમેં તશરીફ લાઇએ. .કદમ રન્જા ફર- માઈએ. .કિસમત આ .જમાઈએ (બશીરસે) યે ફરોતનીહર શ.ખ્સ કે મકાનપર પહોંચા આ.

(જાના સબકા.)

બાબ પહેલા. પરદા પાંચવાં.

રાસ્તા.

બશીર—દેખું તો યે .ખત કિસકા હય કિસકા કિસકા નામ લીખ્ખા હય પ.ઢ તો લું ઇસકા મ.જમુન. કીસ- કો કીસકો બુલવાયા હય. (.ખત દેખકર) કયા .ખાક પઢું અમ્માજાન .આલીશાનને જબ મકત- બમેં પ.ઢનેકેલીએ બિઠાયા. તો કાન ગોશી ધ.ડ- કેસેં મોલવી સા.હબ.કો ચુટકીયોંમેં ઉ.ડાયા. ખેલ કુદમેં દિન ગંવાંયા. પતંગ બા.જી, કબુતર બાજી, આતશ બાજી, બેટર બાજી, કાશો.ક રહા. ગો- લીયાંપર જલાગીલી ડન્ડેકા .જાૈ.ક રહા. ત.કદીરકા લીખા પઢા ન લીખા કયા .ખબરથી કે દુનિયામેં અયસે અયસે કામોંકીભી જાૈરૂરત હોગી. નહીં તો અબતક હજારોં કોસ તક પઢ જાતા. મુલ્લાં દોડ્યા .જેસેભી આગે બઢ જાતા બલકે સાતવેં આસમાન તક ચ.ઢ જાતા મો.અલ્લીમુલ મલકુતકોભી .ખાતિરમેં ન લાતા. મગર અફસોસ ઔર ફિર અ- ફસોસ ઔર ફિર અફસોસ. ઉધમ મચાયા પરદેકા જુ- લીયા છુટ્ટી કેલીઓ નકી મોટ ઔર જુવા મોરી સોલા- ઘાટી ખેલે (ઠહેરકર) તોબા તોબા ભલા બોલા બેકા તો પેટ નહીં હોતા. ઇસમેં તુક.ત કહાસે

આયા યે .હિસાબ તો કુછ ઠીક ઠીક નહીં ચલો દુસરે .કાયદેસે પઢું. અલેફ .જબર આ .જબરરે પેશ ઓ .જેર .જબર પેશતો કમ્બ .ખતને કહીં દિયાહી નહીં. યે .ખતલીખને વાલાભી કમ્બ.ખત કયા મખ્ખી ચુસ થા. એ વ.કુફને જેરે હિક. કરનેકે દો દો તીન તીન હર્ફ મિલાકર લિખ દીએ હુંય મગર મંય સમઝ ગયા યે કુછ .ઇબારત નહીં ફક.ત નામ લીખે હુંય. બચપનમેં મોલવી સાહુબભી ઇસી તર.હ નામ લીખકર પઢા.તેથે. યે ભલા કયા નામ લીખા હય હે .જર હા જીમ .જબરના .હા .હા બસ ચલો પહેલે સ્ટેશનપર ગા.ડી અટકી અબ આગે તો સુહી કે દાંત હુંય. હાં ખુબ. યાદ આયા સુહીકે દાંત નહીં સીનકે તન્દાને હુંય હે .જબર .હા સીન .જબરસા. નુન .જબર ના હુસના ઓહો ઓહો કોઇ તવાઓફ ભી જલસે- મેં આને વાલી હય. તુમ બડ.જા લા હોલ વાલા કુવત અબ સમઝમેં આયા .હસન મિર- .જા વોહ મારા હતતેરી દુમમેં બડા. નમદા નામ હય કમ્બખ.ત પાશાકી રોટીકી તરહ હુલ્ક. મેં લબક ગયાથા કે .ગયન .જબર ફગ. કે .ગયન .જબર ફગ. કે .અયન પેશ ફગ. મોકફ મીયાં નકુબદ. (સોચકર) .ગફુર કહાંસે આગયા નહીં નહીં ગ.ફુર નહીં ફ .ગફુર આગે વહી મીમ .જબર પટલા મજ.મુન હય યાઅ ને ફગ.ફુર મિર.જા અબ મંય કહાંતક પઢું એક ઘંટેમેં તો દો નામ પઢે. સારે ફર્દ પઢું તો જીન્દગી તમામ કા.ગજ ન તમામ બસ યહી બહેતર

હયં. કે કરૂં અપના કામ (ફીરોજ.કા અ-
ન્દરસે ગાના.)

ગાના

ફિરોજ— દિલકા મંય કિસસે હાલ સુનાઉં.

બશીર—લો ઔર કોઈ હમારે સાથી ગાતે બજાતે દુખ
ડા. દર્દ રોતે ચલે આતે હુંય ચલો છુપકર ઇ-
નકી કહાની તો સુનું ઉન્કી જ.બાની (આના
ફીરો.જો મસ.ઉદકા.)

ગાના.

ફિરોજ—દિલકા મંય કિસસે હાલ સુનાઉં, ચયન ગયા હુવા,
શો અ.લએ સુર્ખને ઉસકે જલાયા;
શિકવા કીયા સોના લમકા બન્કર વહશી ફિરતેહુંય.
બાર ઉઠા કર કોહે .ગમકા મરતે હુંય,
અબતો હિજ્રમેં ઇસકે નાહીં ભરોસા હયં દમકા.

બશીર—સલામ અય નેકનામ યે તો ફરમાઇઓ આપ
કયું ઇસ ક.દર બેકરાર હુંય જો અસ્ક બાર
હુંય ઈસિ ઉદાસી ઔર બદ હવાસી કા સબ
કયા હય બયાન કીજીએ મેરા ઇતમીનાન કીજીએ.

શએર.

ફીરોજ—ઇ.શ્ક.કી તાઅ.લીમસે મુસ્તાક બનકર આહકા,
મકતબે .ગમમેં સબક ભુલા હું બિસમિલ્લાહકા.

બશીર—કયા કહું ભાઇ ઇસ .ગમમેં મયાંઝી મુબતિલાહું

ફીરોજ—તુમ્હારા કયા .ગમ હય.

બશીર—મંયભી જાહિલ હું મુઝે પઢ.ના નહીં તો ફેરન

તુમ્હે સબકુ યાદ દિલાતા.

પીરો.જ—અરે બેવકુફ ઇન્સાન નાદાન યહાં પઢનેકા કયા-
થા બયાન.

બશીર—મહેરબાન અભી આપને રોયા ધોયા થા. કે મંય
સબક. ભુલાહું. મંયને જાના મોલવી સાહબકે
ડરસે આપ રોતે હંય કાન ગોશીકે .ખયાલસે
જાન ખોતે હંય.

પીરો.જ—નહીં ભાઈ પ.ઢનેપર નહીં રોતા હું.

બશીર—ફિર ઈસકા કયા તોર હય.

અશ.આર.

પીરો.જ—

એક મા.અશૂક.કી ઉલફ.તને સતા રખખા હય.
યેક પરીને મુઝે દિવાના બના રખખા હય.

બશીર—

જાન કયું દેતે હો યે .ઈશ્કમેં કયા રખખા હય,
તુમને .ખુદ આપકો દિવાના બના રખખા હય.

પીરોજ—અગર તેરા દિલભી અયસી .હસીન પર આતા
તો ઇસકા મ.જા પાતા. .ઈશ્ક બાનોંકો ત.અના
દેતે શરમાતા.

શએર.

હાલે દિલ .ઈશ્ક. મિજાજોંકા કયા જાનતા હય.
ઈનકે સરપર ગુ.જરતી હય .ખુદા જાનતા હય.

બશીર—અજી મંયને હજારોં ખેલ ખેલે હંય, મગર તુ-
મ્હારી તરહ પીટા રોયા નહીં જાનકો ખોયા

નહીં હ.જારોં મા.અશુકમેરી ચાહમેં હંય, સેંકડોં મુસ્તા.ક રાહમેં હંય. મગર ભલા કબ વોહ મેરી નિગાહમેં હંય.

ફીરોજ—ક્યા તુને કીસીસે દિલ લગાયા હય, મુહબ્બતકા મ.જા પાયા હય,

બશીર—હ.જારોં પરીચેહેરોંકો લોંડી બનાયા હય, હસીનોંસે પાની ભરાયા હય. મા.અશુ.કોંકો જલાયા હય તરસાયા હય દીવાના બનાયા હય;

ગાના.

બશીર—

લાખોં પરીકે જોબનકે રસ લુટે સદા,
લાખોં પરીકે .અસ્વગરીકે જોબનકે રસ લુટે સદા,
મેરા પાસા પડા દીયા ઝાંસા ક.ડા.
ઇસે ફાંસા ખડ.ા, જાદુગર હું બડ.ા,
યે નાદાની કયસી ઠાની, દિનવજાની જુના પાની,
આનાકાની છો.ડ.
દરદર ફિરકર મત કર ગ.ડબડ દિલબર સુન્દર,
હર તુઝકો લુટે સદા.

મક્ત બે.ઇશ્કો મુહબ્બતમેં મંય ઉસ્તાદ બના,
.કયસ ચેલા હુવા શાગીર્દ હય ફરહાદ બના.
યાર બલે.ગાર બને જગકે ઉસ્તાદ બને,
મિસ્લ સૈયાદ બને લુટે સદા.

ફીરો.જ—અગર યે બાત હય તો મુઝકોભી તદબીર બતાયકે જીસસે યે રન્જ દુર હો જાય.

બશીર—મુઝકો બતલાનેમેં કયા કલામ હય, મગર આપકે

મેરાભી કામ હય.

ફીરોજ—મંય બજાનો દિલસે આપકા કામ કરનેકો તૈયાર હું. ફરમાં બરદાર હું.

બશીર—મગરકા મ.જરા મુશ્કીલ હય.

ફીરો.જ—કુછ .ગમ નહીં અગર મેરે .કાબિલ હય.

બશીર—તો ફિર કહું.

ફીરો.જ—બિસ્મીલ્લાહ કીજીએ.

બશીર—દેખિએ ફિર ઈન્કાર ન કીજીએગા.

ફીરો.જ—અરે ભાઈ .ખુદાકે લીએ, જયાદા ન સતાવ કુછ મુંહસે તો બતાવ.

બશીર—.જરા યે .ખત પ.ઢ દીજીએ.

ફીરોજ—લા.હૌલવલાકુવત બસ યહી કામ થા. હસન મિર.જા ગપુર મિરજા, સૈયદ હુસેન. મીર નબ્વાબ બદરૂન્નીસા નુરજહાં હુસ્નઆરા, જે .ખુન્નીસા શરીકે જલ્સાહો મમનુન ફરમાવે કહાં હય વોહ જલસા.

બશીર—વહીં હય જહાં હય.

ફીરોજ—.મગર નામ વહાંકાં કયા મહેરગાન હય.

બશીર—મેરે આકાકે ઘર હય યે જલસા નેક નામ.

ફીરોજ.—હાં મગર કયા હય તેરે આકા.કા નામ

બશીર—નામ ઉન્કા હય ગ.કુરૂદૌલા આપ તશરીફ લાઇએ લુત્ફે મુહબ્બત ઊઠાઇએ.

ફીરોજ.—હાં ભાઇ મસ.ઉદ ફરમાઇએ કહો કયા ઈરાદ હય ચલો ચલકે દેખેંગે જલસા વહાં.

મસ.ઉદ—જલસો દેખના કયા દુશવાર હય બન્દાભી તૈ-

યાર હય મગર ઈતના .ખયાલ હુંય કે વોહ સબ રઈસ તુમ્હારે દુશમને જાન હય .ખુદા જાને કયા કયા બદ ગુમાન હય.

શઅેર.

દેખેં જો તુમકો વાં તો ફરેબો દ.ગા કરે,
તનહા જો પાએં વોહ તો .ખુદા જાને કયા કરેં.

ફીરોજ.—સચ હય ફિર સુરત બદલકર જાએંગે અજનબી બનકર મુકરરર જાએંગે.

યસ.ઉદ—મુઝે જો પુછતે હો તો યે રાય ઠીક હય, બન્દાભી ઈસ તરેહ તુમ્હારા શરીર હય.

ગાના.

દોનોં—પ્યારીકા હમકો દરસ દિખલાદે,
બદલ કર જાવેં સૂરત તુમ્હારી જાનાંકે.
જોબન સરસ દિખલાદે,
સાથ .જરા ચલકે દરસ દિખલાદે,
યારકો પાવેં ગલેસે લગાવેં ખુશીયાં મનાવેં
તુ ચલકર બતાદે ડગરીયા પ્યારીકા હમકો

(સબકા જાના)

બાબ પહેલા. પરદા છઠ્ઠા.

બઝ્મે નૌરેજ.

ગાના.

રામિશગરાં—છુમ છનનનન છુમ છનનનન છુમ

નિરાલી પ્યારી ઝુમ ગુલ ગુલ ગુલશન મગન મગન
હય કયારી,
પ્યારી ગુલકારી ફ્બન ફ્બન હર ડાલી લેકીન મુહુત
ખુશ બહાર દિલ શાહ હુય સખીયાં ગાએં બાર બાર
શુભ ઘડી. હય શુભ ઘડી. હય બઝ્.મે નૌરોજ્. આજ
ઝુમ છનનનન.

શએર

ગફુર—સુના કોઈ ગાના ઈસ શાનકા,
મજા. જીસ્સે અયે મુઝે તાનકા;

ગાના.

રામિશગરાં—મન લાગી કટરીયા સુન્દર નારી,
ચન્ચલ છલબલ નયના નુકીલે;
રંગીલે દિખાવેં શાન.
કરે .હયરાન નજરકા બાન તકતક મારે હરઆન.
.જખ્મ હમકો પતા દેતે હંય તેરે તીરકા,
દામ હય નક.શે .કદમ ભાગે હુવે ન.ખ ચીરકા.
તુ.વોહ હય નાવક ફિગન તેરા બહક જાએનો હાથ.
આપ ઉડ.કર થામેલ ન.ખચીર પહ્લા તીરકા.
કારી ભરમારી નજરીયા સુન્દર નારી. મન લાગી

(આના બશીરકા.)

બશીર—સરદારકા બોલ બાલા રહે મરતબા દોબાલા રહે.
દો ગવૈયે દરે દોલતપર .હીઝ્.ર હંય ઈ.લ્મેં
મુસી.કીસે .ખુબ માહિર હંય, ગાનેકે ફ્નમેં તાક
હંય .હુ.જુરકે મુસ્તાક હંય.

ગ.ફુર—હાં હાં મહ.ફિલે .અયશો સુફ્ર હય. અયસે લો-
ગોંકા આના .જુરૂર હય. જાવ ઉનકો બુલાવ

(આના ફિરાજ઼ે મસઊદકા ગવેરેકે લિબાસમેં)

.ગફુર—અય માહેરાને ફને મોસીકી. ઇ.જહારેકમાલ કરો
રાગોરંગસે મ.હફિલકો નિહાલ કરો.

શએર.

સુરીલી તાનસે ઇસ તરહકા ઇસરાર પયદાહો,
કે દિલમેં સોજ.હો સરમેં ખયાલે યાર પયદાહો.

ફીરોજ—.હુ.જુર હમારે દિલકા સો.જે ગુદાજ ઇસ મહ ફિલમેં ખીંચ લાયા હય. ઇસફનકે મશ્કસે હમને ઇસ બજ.મ મેંબાર પાયા હંય, જો ધુન હમારે .ખયાલમેં હય વોહ સુનાતે હંય સાજ.કે પરદેમેં ફિલેના સાજ.ગી મુસીબત ધરાતે હંય.

દોનો ગાના.

ધન ધન તોરી સુહાન, સકલ જગતમેં બારી સારી.
તોરી સરદારી, કશ્ટ નીવારો હમરો.
લાજન હમરી તોરે હાથ, તુહી તુહી હય પાક જાત

ગ.ફુર—વાહ સુબ.હાનલ્લાહ આફરીન મર.હબા વાક.ઇ ગાના હય યા અન્દાજે માઅ.શુકા.ના હય અય મુલાજી,મ અભી ઇનકો નિહાલ કરદે જરા જવા-હિરસે માલામાલ કરદે.

ફીરોજ—સરકારને .ઇજ્જત અફ.જાઇ ફરમાઇ મગર એક .અ.ર્જ ઔર .કુબુલ, હો તો મુરાદ .હુસુલહો.

.ગફુર—કહું .ખામોશ રહે હો.

ફીરોજ—જલસેકે .ખત્મ હોને તક શરીકે મહફિલ હોનેકી ઇજા.જત દિજીએ.

.ગફુર—મન્જુર બદિલોજાન હય ઇસમેં હમારા કયા નુકશાન

હય. અથ રકક.ા સાને સુરૈયા ખિ.સાલ દિખાવ કમાલ

શએર

ગ.મો મલાલ હરએક દિલસે આજ દુર રહે.
તબીઅ.તોં મેં ઉમંગે વ્હે સુરૂર રહે.

રામિશગરાં ગાના.

શાહ તુમોરા પ્યારા શાહ તુ પ્યારા.
મોરા અફસર બરતર અખ.તર અનવર
બરતર અનવર શાહ, ખિલા ખિલાદિન
મિલા મિલા સિલા મિલા સિલાહય શાહ.

ફીરોજ તહતુલ્લફ્જી

કયા સુંદર રૂપ સ્વરૂપ ફબન, રૂ.ખસાર મેં હય કયા ફુલસી લાલી.
કયા મદભરે નયનાંસે નયન ચુબે, કયા શો.ખ નગર ચિતવન મતવાલી
સજ ધજકી ફબન અનહદ જોબન, હય શાને .ખુદા હરણાત નિરાલી
.જુલ્ફોંકી લટક લે દિલકો ઝટક રહે સરકો પટક જયસે નાગન કાલી.

મીરજા—અહા દ.ગા દ.ગા ફરેબ ઐયારી ચાલાકી મકકારી કૌન કૌન ગવૈયેકે ભેસમેં ડિરોજ મકકાર બટકાર નાહિન્જાર .જુરૂર ઇસકી જાન લુંગા કભી ન છોડુંગા

.ગકુર—મીરજા બેગ હંય હંય .ખયર હંય વ્હે કયા શોર હય જીનકા .જોર હય

.મીરજા—અફસોસ ચોર ચોર ચઆજાન ચોર.

.ગકુર—કૌન ચોર! કયા ચોર? કહાં ચોર?

મીરજા—ચોરોંકા સરદાર ફરેબી મક્કાર ફીરોજ. નાબકાર.

.ગફુર—મીરજા. મીરજા. હોશમેં આપ ઈસક.દર ન જોશમેં આપ. અગર ફિરોજ. આયા હયતો આને દે, બસ ઈસ .ખયાલકા જાનેદે, જો સારે શહરમેં નેકબખ્.ત મશહુર હય. ઉસસે દુશમની કયા .જુરૂર હય. દુસરે મહેમાનકી .ખાતિર મેન્જુર હય, યહી શરીફોંકા દસ્તુર હય.

મીર.જા—નહીં કભી નહીં યહે મન.હુસ સુરત મીર.જા આંખોંસે નહીં દેખ સકતા,

.ગફુર—બસ .ખામોશ કયા બકતા હય.

મીરજા—અફસોસ અફસોસ મંય અયસી બે ઈજ્જતી ગવારા કરૂં નહીં નહીં બલકે ઈસ મહફિલસે કિનારા કરૂ બયર દેખા જાયગા કોઈ વક.ત આ જાયગા. (જાના મીરજા.કા.)

નોકર—.હુ.જુર .ખાસા તૈયાર હય સિર્ફ ઇન્તે.જાર હય,

.ગફુર—અય .અજી.જ મહેમાનો આપને મેજ.બાનકી ઈ.જ્જત બ.ઢાઈ, દસ્તર .ખાન મૌજુદ ખાનેકો તશરીફ લાઈએ (ગુલનારસે) બેટી આપ અપને મહેમાનોંકે સાથ શરીક હો જાવ.

ગુલનાર—નહીં બાબાજાન મુઝકો ઈસ વકત ઈસ્તેહા નહીં

.ગફુર—અયનુરે નજ.ર મહેમાનોંકી .ખાતર શીકની જેબા નહીં.

ગુલનાર—.હુ.જુર મેરી તબીયત .અલીલ હય.

.ગફુર—નહીં બેટા મહેમાનોંકી નારા.જગી અચ્છી નહીં.

ગુલનાર—બહોત અચ્છા આપ તશરીફ લે ચલીએ, થોડી

દેરમેં મંયભી આઉંગી આપકા હુકમ બજા લાઉંગી
[જાના સબકા]

અબીયાત.

ફીરોજ—હાય હાય તીર નજ.રા આહ મારા મુઝકોં.
મારા મુઝે બે કિનારા મારા મુઝકો;
તડ.પ રહા હય મેરા દિલ તેરી અદાકે લીએ
ઈધરભી દેખ .જરા બેવફા .ખુદાકે લીએ.

ગુલનાર—હાં હય તુમ કોન બે ખુલાએ ઇસ મહ.ફિલમેં
આને વાલે મેરે બા.ગે હુસ્નકે મ.જે ઉડાને વાલે

અશઆર.

.ખૌફ દિલમેં હય કુછ .ખતરભી હય.
કૌન સાહ.બ કિસીકા ડરભી હય.
સાથ દિલકે છિદા જીગરભી હય.
અરે જા.લિમ તુઝે .ખબરભી હય.

ગુલનાર—.ખુબ માશા અલ્લાહ મંય કયા કહેતી હું, આપ કયા ફરમાતે હંય ન કુછ ડરતે હંય ન કુછ શરમાતે હંય.

અશઆર

ફીરોજ—હમતો સુનતે થે મુહબ્બત મેં અસર હોતા હય,
દિલ મેં માઅ.શુક.કે ઉસ્શાક.કા ઘર હોતા હય,

ગુલનાર—સામને મેરે મુ.હબ્બતકા લો નામ નહીં
સચતો યેહે હય મુઝે ઇન બાતોંસે કુછ કામ નહીં.

ફીરોજ—કર દિયા હય નિગહે નાજ.ને બિસમિલ મુઝકો,
લો ગુનેહગાર બનાતા હય મેરાદિલ મુઝકો.

(ખૌસા લેના)

ગુલનાર—ઓ બે શરથ બે .હયા, વ્હે કયસી બે શરમ હય બે ઇસ કદર ગરમા ગરમી હય બસ બસ હોસ મેં આપ મુંહ બનવાઓ. .જીયાદાન તરસાવ અ-ગર વ્હે ગુસ્તાખી કોઇ દેખ પાય. તો મુઝપે ક-યસી આફત આય

અશઆર.

પયદા ન મુઝસે કીજીએ અયસે કુસુર આપ,
હટદર કરેં કલામ રહે મુઝસે દુર આપ.

ફીરોજ—રદો બદલમેં અબ ન બઢાએ કુસુર આપ.
બોસા અગર દીયા હયતો લેલે .હુ.જુર આપ.

ગુલનાર—કયા .ખુબ માશાઅલ્લાહ પુરે મક્કાર હો બડે. .ઐયાર હો. કીસીકે મા.લપર હાથ મારના ફિર દમ દિલાસે ઉભા રના. યે તરીક.ા મ.જમુન હય. મંય આપકા બોસાલું મુઝકો જુનુન હય.

શએર

બોસા હમ .ગયરકા લેં દિલમેં યે અરમાન નહીં,
ગોનાહદાન હંય પર અયસેભી નાદાન નહીં

ફીરોજ.—નહીં સા.હબ તુમકો નાદાન કૌન કહેતા હય તુમ બડે. બડે. હોશીઆરોંકો સબક. દેનેવાલી હો.

અશઆર.

શાન અલ્લાહકી હમ જીનપેકે દમ દેતે હંય,
દેખતે હંય કે વોહ કયું અબ હમે દમ દેતે હંય

ગુલનાર—પાઉં પડ.તે નહીં હમ ઔર ન .કસમ દેતે હંય
આપ ફિર બોલો ભલા કિસ લીએ દમ દેતે હંય

ફીરોજ.—હાંજી હાં સચ હય હમારી કજા આઇ હય.

ગુલનાર—મંય સમઝતી હું કે અય શખ્.સ તુ સૌદાઇ હય.

ફીરોજ.—સચ હય આપકા ફરમાના મેરા ફ.ર્જ ખુબ પયચાના મગર મેરે સૌદાકા કુછ .ઈલાજ કીજીએ.

ગુલનાર—મંય કુછ મસી.હ નહીં મેરા મકાન કુછ દારૂશ્શીફા નહીં અગર આપકો દવાકી તલબગારી હંય તો કીસી .હકીમ ચારમ્માલ સાહિબે કમાલસે અપને દિલકા .હાલ ફરમાઇએ મરજ.કે ઈજ.હારમેં કયું શરમાઇએ.

ફીરો.જ—જો નુસ.ખા હમારી બીમારીકો દરકાર હય, વોહ આપકે પાસ તૈયાર હય, ફિર હમકો કિસી તબીબસે કયા સરોકાર હય.

ગુલનાર—નહીં નહીં મેરે પાસ અયસે દીવાનોંકી દવા નહીં કુછ મેરી બાતોંમેં શિફા નહીં.

ફીરોજ.— મુસદ્દસ.

જો મરીજ. અપનાહો ઉસપર રહમ હરઆં ચાહિયે,
.ખયર સુન્નેજો દવા મુઝકો મેરી જાં ચાહિયે
શરબતે દિદાર ઔર સેબે .જન.ખદાં ચાહિયે
શીર એ ઉન્નાબ લબ દારૂએ હિજરાં ચાહિયે
હય યહી તદબીર મુઝકો હોશ આનેકે લીએ
લ.ખ લ.ખાહો .જુલ્ફ મુશકીંકા સુંઘાનેકે લીએ.

ગુલનાર—બસ બસ દેખી આપકી .ખુશ બયાની અબ છો.ડીએ યે રામ કહાની અગર યહાં કોઇ આ ગયા તો મુંફ્તકી હોગી બદનામી.

ગાના.

છલ બતીયાં કાહે સુનાવે, મંય બારી મોરા જીયરા ડરાવે,

નિરલજ લાજ ન આવે,
તનમન હારી હારી ગીહુર સુનાવે કોઇ .ખબર ન પાવે
ઇધર ઉધર ફિર નજર કરત નહીં, .જરા .જરૂર તોરે
મનમેં ન આવે
તોરી ઢીટાઇસે સારી .ખ્વારી પાવે. ચાન્દ યહાં મોરે
પીતન જમાવે,

બહોત કમયાબ અયસે લોગ હું યજે દિલશે મિલતે હુંય
મેરી જા ચાહતે વાલે બડી મુશ્કિલસે મિલતે હુંય,
હજાર અફસોસ તુમકો ક.દર .આશીકકી નહી પ્યારી,
કહોતો કયામજે ઇસ.ઉજ. ના હાસિલસે મિલતેહુંય.

ગાના.

મંય તોપે હું ફિદા સદા પ્યારી જાનસે
ધનમન તન તોહે જાનસે પ્યારી પ્યાર કરૂં દિલદારી
ઔર કરૂં પ્યારી જા બિસારી પ્યારી
મંય હું ચેરાતેરે ચહરેકા. જાવે દુ:ખ સબ મેરે મનકા
હોએ પુરા અનમાન તુઝપર મંય કુરબાન
તનસે મનસે જાન જાન તાબએ ફરમાન
હમકો હરદમ જાન હું શયદા તેરા પ્યારી અપને દિલમેં
પયચાન.

ન આવેગમ કોઈ દમ હરદમં હરદમ દિલમેં ફિદા
(ફિરોજ.કા જાના અન્નાકા આના.)

અન્ના—ચલો પ્યારી તુમ્હારી હય ઇન્તેજા.રી યહાં કયા
કરતી હો મંયવારી

ગુલનાર—ઉફ અફસોસ હાય દિલ,

અન્ના—હય હય ચહેરાં કયા ટમ ટમાયા હય, કહે કયા
દિલમેં દર્દ હય.

ગુલનાર   અશઆર.

દિલમેં વોહ દર્દ હય જીસ દર્દકા ચારહી નહીં.
વહાં લગી આંખ જહાં અપના ગુજારાહી નહીં

અન્ના—કયા કહા ફિરતો કહો કયા હય નકશા ઇસ વક.ત,

ગુલનાર—અ! ગયા યાદ યુંહી શએ.ર કીસીકા ઇસ વક.ત,

અન્ના—નહીં નહીં કુછ દાલમેં કાલા હયજો યેહ શ.અેર જ બાનસે નિકાલા હય દેખો અગર મુઝકો ન બતાવગી. તોબાહોત પચતાવગી.

ગુલનાર—રાતકે જાગનેસે તબીઅત કસલમન્દ હુઇ જાતી હય, આંખ બન્દ હુઈ જાતી હય, ઇસકે સીવા કોઈ ઔર નઈ બાત નહીં.

અન્ના—અચ્છા યહતો બનાર જો તુમ્હારે શાનેસે શાના મિલાએ સરકો ઝુકાએ અભી બાતેં કર રહાથા.

ગુલનાર—કહાં કોઇભી નહીં.

અન્ના—હાં હાં કોઇભી નહીં.

ગુલનાર—મંય સમઝતી હું ખુમા તુમકો ધોકા હુવા.

અન્ના—અરી લડ.કી મુઝે ચન્દરાતી હય મુઝકો બુ.ઢીયાકો બાતોંમેં ઉડા.તી હય.

ગુલનાર—.ખયર યુંહી સહી કોઇ હોગા યહાંતો અજ. દહામથા. જવસએ .આમ થા મગર મુઝશે કીસીકો કયા કામ થા.

અન્ના—હાં હાં જ=સએ .આમ થા મગર તુમસે જો શખ્સ હમ કલામથા વોહતો કોઇ .ખાસ આલી મુકામથા

રૂબાઇ

હાલેદિલ મિલ ગયા એક પલમેં

તાઝ. બચકી નિગાહ અંખલમેં
દોનોં દોનોં કભી નહીં છુપતે
ઇશ્ક. દિલમેં શરાબ બોતલમેં

ગુલનાર—અફ્સોસ તુમને ન માના અબ પડા મુઝકો ખતાના, મગર મૈંય કયા બતાઉ મૈંય .ખુદ ઉસ્કા નામ નહીં જાનતી હું ફકત સુરત પયચાનતી હું.

ગાના.

પ્યારી સુરત ઔર ચાલ અલબેલી વાકા હરસ મેં બહાએ
જીયા લુભાએ મોરા જીયરા રીઝાએ
બનવાકે મોરા મન ઘબરાએ મોહે હિજર સતીએ.
ચાન્દશરમાએ વાકા દર સુન પાએસારેગોરેગોરે બોલગાલ

અન્ના—દેખો યે અન્દાયે ગુફ્તાર ઠીક નહીં મૈંય હરગીજ. બાતોંકી શરીક નહીં.

ગુલનાર—તો ફિર ઈસ હમ દર્દીકી કયા .જુરૂરતથી દરિયાફત કરનેકી કયા .હાજતથી મૈંય અપને જીકી બાતજીમેં રખતી ખા.મોશ રહેતી.

અન્ના—અરી ઓ નાદાન દુશમને જાન તુ નહી જાનતી જીસપર તેરા દિલ આયા હય. પરાયા હય તેરે .ખાન્દાનકા દુશમને જાની હય, એસસે વફાકી ઉમ્મીદ રખના મહેજ. નાદાની હય.

ગુલનાર   શએર.

મહેરબાં કાબીલે અફ્સોસ હય .હાલત મેરી
દોસ્ત દુશમનકો બનાલેગી સો.હબત મેરી
મગર .ખુદાકે લીયે ઈતનાતો બતાવકે યે જાનકે દુશમનકા

ક્યા હય કીસ .ખાનદાન કે ચમનકા ગુલે નવ હય કિસ સુદ ફકા ગોહરે આબદાર હય.

અન્ના. શએર.

ફરજ.ન્દહય .જુહુરકા ફીરોજ નામ હય,
દુશમનસે દોસ્તી હોતો કસ્દે આથ હય

ગુલનાર——અફસોસ તુમકો .ખયાલે દુશમની હય ઔર યહાં મેરી જાનપર બની હય.

અશઆર

ઇસિસે જી.યાદા તુમ દુશમનહો મેરી જાનકી,
નહીં ચાહતી હો મુલાક.ાત ઇસ જવાનકી,
જ.ખ્મ દિલકા બસ સિવાએ વસ્લે મરહમભી નહીં
વોહ નહીં હમસે જો મિલ સકતા તો ફિરહમભી નહીં

અન્ના—વાહવાહ યેતો નયા ગુલફુલી. કેઅ.કલો .હોશકા રસ્તા ભુલા ચલો આવ મંય ઇસિકી તદબીર લગાઉંગી .જીસુંગી યામ રૂંચી જો તુમ કહોગે વહી કરૂંગી.

બાબ પહેલા ખત્મ.

બાબ દુસરા પરદા પહેલા.

મહેલે ગુલનાર.

ગાના.

ફીરોજ—

મેરી રશ્કે ગુલશન પ્યારી દિલબર હય કહાં
હો આંખે જીસસે રોશન વોહ અબ અખ્તર હય કહાં
વોહ માઅશુકોંમો આલા બાલા બરતર હય કહાં.
વોહ હુરો ગુલમાં ઔર પરીકી અફસર હય કહાં.
મેરી જાન છીછી મંય કુરબાન છીછી
અજી મેરા દીલલેકે ગમ દેને વાલે છીછી
(ગુલનારકા મકાનકે જીનેસે ઉતરતે દિખાઈ દેના.)
અહે પ્યારી પ્યારી કાનોંમેં કયા આતી હય સદા.
અયા કીસકી મેરે દિલકો ભાતી હય સદા.
મંય વારી વારી કયસી આફત ઢાતી હય સદા.
દિલદારી કરકે કયા દિલકો ભરમાતી હય સદા.
અય દિલદાર આપ આપ, અય ગમખાર આવ આવ.
તનમનવારૂં જાન નિસારૂં જોબન વારૂં આવ આવ.

ફીરોજ,—અય જાન જબસે ઇસ હુસ્ન દિલ અફરોજને દીવાના બનાયા. ઘડીભર ચેન ન આયા આજ ઇજતે રાખે દિલ ફિર ખીંચ લાયા, મંય તડપતા હું તુમ્હે આહ ખબર કુછભી નહી.

ગુલનાર—કહું નહીં આપકી રફતારમેં ગુફતારમેં સોહબતમેં પ્યારમેં સબમેં અશર હય. મુઝકો હરબાતકી જાનર હૈય મગર કયા કહુ મુજકો જીસ બાતકે ડર હય.

પ્રીરોજ—કહીએ તો મુઝસે મિલનેમેં કિસી કીસમકા.ખતર હય કિસ બાતકા ડર હય.

ગુલનાર— અશઆર.

જીસે મુમ સમઝતીથી ઉસે આહન બતાતે હુંય.
તુમ્હેં તો લોગ મેરી જાનકા દુશમન બતાતે હુંય

પ્રીરોજ—વફા શઆરોંસે હરગિજ કોઇ જફા ન કરે.
તુમ્હારી જાનકા દુશ્મન હું મંય ખુદા ન કરે.

ગાના.

જાંની ન જાનું બયરી ઉંસકો જીસને જીયાવારાહય
.ગમખ્વારોંકા બયરી હોના કિસકો જહાંમેં ગવારા હય.
આશિક સાહિક. અપનેકો કયું દુશમન તુમને બિચારા હય
અયસી પ્રીત મેં રીત યે કરના કબ કામ હમારા હય.

ગુલનાર—પ્હેલે મુઝકોભી માઅલુમ હય જ.માનેમેં ધુમ હય કે મેરે તુમ્હારે .ખાન્દાનમેં દુશમની બદર જએ કમાલ હય. બુ.જાઇનાદકા ખયાલ હય. મગર આપને એક નઈ રિશમ જારીકી હય ઔર હમસે મુહબ્બતકી તલ બગારી કી હય. મગર યેતો .ખયર હયના.

શએર.

દોસ્તી પરમેરી સાહબકો ભરોસા કયા હય.
દુશમનોંસે તુમ્હેં. મિલનેમેં તગન્ના કય હય.

પ્રીરોજ—કયા ફરમાતી હો કીસકો દુશમન ઠહેરાતી હો.

શએર.

હમસા દુશમન આપકા સારે જમાનેમેં નહીં.
ઉજ જીસ આશીકકો અપની જાંઅમનેમેં નહીં.

ગુલનાર—મગર ફિરોજમય તુમ્હારે નામકે દુશમન બહોત પાતી હું ઇસીલીએ ઘભરાતી હું. .ખુદારા અપને નામકો બદલ ડાલો. યે કાંટા દુશમનોંકે દિલમેં ખટકતા હય ઇસકો નિકાલ ડાલો.

ફીરોજ—અચ્છા અગર મેરા નામ ઓર હોતો કયા દોસ્તીકા ડર હો.

ગુલનાર—હાંજી ઉલફત કુછ નામકી નહીં જાતકી હય. તુમ્હેં તશવીશ કિસ બાતકી હય.

શએર

ફુલકો ફુલ ન બોલે તો વહી રંગ રહે.
ન કહે હીરેકો હીરા તો વહી સંગ રહે
ઇસતરહ અગર તુમ્હારા નામ ફીરોજકે બદલે કુછ ઓર રખ્ખા જાય તો કયા સુરત સિરતમેં કુછ ફર્ક આય યબાહત વહી વ.જાહત વહી હલાવત વહી નજી.કત બાકી રહે ઓર ઇસી તરહ તુમ્હારી મુસ્તાકી રહે.

ફીરોજ—અય દિલારા અગર યહી ફરમાન હય તુમ્હારા તો સુનલો નામ હમારા.

ગાના.

પ્યારી હમકો જાનો જાંનિસાર જીયા પાર.
તુમપર જાનભી વારી હય કીની જો દિલહારી હય
મેરી પ્યારી હય, જીયા તુમપે વારા પાસ.
.આશીક હમકો જાનો બિસમિલ હું ઘાયલ હું.
તેરા શમ્દાઓ મુજ.તર ગમ ગુસા રહું.
પુરા હુવા કામ, બદલા મયને નામ મેરે દિલારામ હું
નોકર પ્યારા મય દુનિયા હય દિલદાર

મનહર સુંદર જાં નિસારહું તેરાશયદાદિલ ફિગારહું
.ખાક સાર હું તેરા સદા

ગુલનાર   ગાના

હય યાર તુ દિલદાર તુ અય સુન્દર દિલપર વિસારહું
જાનલે માનલે અફસર ખરતર મનહર દિલબર
પહેચાન લેવું મેરા યાર હય
મંય હું .ગમ.ખાર તું હય મેરી જાન, મંય કુરબાન
મંય .કુરબાન મંય કુરબાન. મંય .કુરબાન
જાં નિસાર હું શર્મ સારહુ રાજ.દાર હુ હય આતુર દિલદારતુ

ફીરોજ—અય જાને જાં અબ દિલમેં યહી હય અરમાં કે કે હમેશાં વફાસે મુહ ન મોડીએ મુઝકો તડ.પતા ન છોડી.એ

ગુલનાર—યે તો કહોકે ઇસ મકાનતક તુમકો કૌન લાયા? કિસને યહાંકા રાસ્તા બતાયા.

ફીરોજ   અશઆર.

રાહનુ માઇ .ઇશ્ક. હય યે રાહ બતાને વાલા.
જુબ.બ દિલ હય મુઝે ઇસ બ.જમમેં લાનેવાલા
દિલમેં જીસદમ અસરે .ઇશ્કે. .ખુદાદાદ આયા.
તોડ. દીવારકો યે .આશીકે. ના શાદ આયા.

ગુલનાર—સુબહાનલ્લાહ બડે પકકે ચોર હો બડે. સીના .જો રહો સું બે ધડ.ક બે ખટકે દરઆય મકાનમેં ચલે આય અગર કોઇ દેખ લેતા ફયસી આફત આતી જાન જાતી.

ફીરોજ—દુરૂસ્ત હય આપકા ફરમાના મંયને માના મગર જો .આશીકે જાબાજ દુશમને નંગ હોતે હય ઉનકે અયસેહી ઢંગ હોતે હય

બયત.

વહશતમેં મરજાનેવાલે દિવાનોંકો કિસને રોકા.
શમ્અકે પાસ આનેવાલે પરવાનોંકો કિસને રોકા.

ગુલનાર—તો અયશી જાન ભારી હય જો દુશ્મનોંકો મોતકી તલબગારી હય.

ફીરોજ—મેરી જાન તો તુમકો મંયતો એક કાલીબ બેજાન હું ઔર અપની જાનકી તલાશમેં હયરાનો સરગરદાન હું અબ જો તુમકો પાયા તો દમમેં દમ આયા.

શએર.

જનાઓ રૂહકી કુવતસે કાલબુદ દિલકા.
બઅ.યર હાલ હય બેમ.ઝ જબ હુવા છિલકા.

ગુલનાર—બ.યર યેતો બતાવ યે સોહબત કાયમ રહેગી. યા દસ્તે બહારકે ફુલોંકી તુરત યે રંગ ઉડ જાય યા અયસા ન હોકે આખિરમેં કહે દસ્ત મલના પડે આતીશે ફિરાક.સે જલના પડે આપ દિલ લેકર આંખ ચુરાએં હમ સ.હરાએ જુનુનકી ઠોકરેં ખાએં

શએર

આ વારા નસર ગફતા નદીવાર ન દરકે
સાએકી તરહ હમન ઇધરકે ન ઉધરકે.

ફીરોજ—અફસોસ અય નાક.દરદાની બદગુમાની અબતક ન પહેચાની કે જો જાંનિસાર હય. વોહ જાન બરદાર હય. ઇસકો કીસી ઔરસે ક્યા સરોકાર હય મેરા તો કૌલો ઇક.રાર હય.

ગાના.

તુ પ્યારી હય તુ પ્યારી હયે મેરી જાન.
મગર કયા બોલું રે મુઝેસજીયા યે દિન રતીયાં.
યે બનોત તેરી શાન
જો કોઇ આવે સહિ દરશ દિખાવે ભાવેરે.
જીયરામન શમાએ રંગ તોરા ઢંગ ગિરા.
ઢંગ કિસીકા ન ભાવે રંગ ઢંન સંગ સાન.

ગુલનાર—લો આપ ગલે મિલો અબ ગુન્ચ એ દિલ ખિલ ગયા મુદ આ બન ગયા.

ગાના.

કયા પાઉં હય કયા પાઉં હય જીકી આસ.
બચન કયા બોલુંરે
પ્યારે ટલે દુઃખકી રતીયાં ગુલશાન
રૂઅપાએ નિસદિન મોરે પાસ
અ.રજગરજ હો કુબુલ પીયામે
દારૂંગી જીયરા પ્રેમ કયા દિખાએ.
ઢંગ જીયામેં બીઠાએ તોહી નિસદિન.

ફીરોજ—મગર પ્યારી તુમ્હારે માંબાપકા જબ મેરી જાનિબસે બુરા .ખયાલ હય તો ફિર વિસાલ હોના મ.હાલ હય.

શએર

દુશમનોંકા .અતરા અયશસે માયુસી હય,
નકશ પાતકભી મેરા દરપએ જાસુસી હય

ગુલનાર—હાં વે કલામ ઠીક હય, મગર હજરતે ઇશ્ક મદદગાર હય, તો સબ આશાન હોગા દિલકા પુરા અરમાન હોગા. લો જાવ.સિધારો હિમ્મત મારો

કુછ ન કુછ સબ્ઝ નિકાલેંગે દુશ્મનોંકો દોસ્ત બનાએંગે.

ફીરોજ— બયત.

અશ્કે સો.જસે દિલ અય રશ્કે ક.મર જલતા હય.
નામ જાનેકા જો લેતી હો જીગર જલતા હય.

ગુલનાર—દિલકી લગીકો અશ્કોંસે બુઝાઇએ, છાતીપર સબ્રકા પથ્થર રખને જીકો સમઝાઇએ.

શએર

અશ્કેંપુર આબ હય ઉસપરભી જીગર જલતા હય.
ક્યા ક.યામત હયકે બરસાતમેં ઘર જલતા હય.

ફીરોજ—યે વોહ પાની હય જો દિલકી લગી આગ ભડકાતા હય રોના તો ઔરભી .ખાન એ દિલમેં આગ લગાતા હય, મગર આપકા હુકમ બજાલાતા હું લીજીએ ખુદા હાફિ.જ મંય જાતા હું (જાના)

ગુલનાર—પ્યારે ફિરો.જ.

ફીરોજ—ક્યા હય ગુલનાર પ્યારી.

ગુલનાર—અય બાત તો સુનો તુમ હમારી.

ફીરોજ—ફરમાઇએ લીજીએ મંય આયા.

ગુલનાર—મંય ભુલ ગઇ કે ક્યું બુલાયા.

ફીરોજ—અચ્છા સોચો ઇરશાદ કરો. વોહ ભુલ હુઇ બાત યાદ કરો.

ગુલનાર—ઠહેરો ઠહેરો મંય યાદ કરતી હું. મંય ક્યા કહેને વાલીથી વોહ ક્યા બાત દિલસે નિકાલીથી.

ફીરોજ—પ્યારી વક.ત નાજુક હય, ફુરસતકમ હય જુદાઈ કા.ગળ હય ઇધર ઇજ.તે સખ્તદિલ બેક.રાર કરતા હય. હયરાન હું ક્યા કરૂં બાહિર જાઉં યા યહીં મરજાઉં ગુજ.ર જાઉં જાની જાતા હું

તો દિલકો ગવારા નહીં હોતા. રહેતા હું તો આ હુબકા ઇશારા નહીં હોતા.

ગુલનાર—હાં હાં મુઝકો યાદ આયા. દેખો વોહ યાદ આયા મંય ક્યા કહેતીથી ફિર ભુલ ગઈ.

ફીરોજ—પ્યારી ગુલનાર અફ્શોસ રાજ.કે ખયાલસે દિલ દઢક રહા હય. તાએરે જાન ક.ફ્સ જીસ્મમેં ફડ.ક રહા હુય. જો કુછ કહેના હો કહો ખામોશ ન રહો.

ગુલનાર—અફ્સોસ ફીરોજ વોહ કુછ બાત નહીં મગર મંય ચાહતીથી કે હસરત ભરી નિગાહેં ઔર થોડી દેર તુમ્હારે બાગે હુસ્નકી ચાર લુટ લેં મગર માઅલુમ હુવા યે ફલક તફ્રીકા પરદાજ યે અરમાન પુરા હોને ન દેગા.

ગાના.

મોરે વાલીરે તોરે બિના મોહેકલ ન પરેગી.
જાગુંગી સારી રતીયાંરે.
જાગત જાગત ગીનુંગી મંય તોર નયનાં નરતીયા મોરી સારીરે.
પન્ખ હોતો ઉડ સહુ બે પન્ખ ઉડા ન જાય.
બિંદના અયસી બાત કરે, જો પન્ખ લગાએ
આયા ન ચયન દિલમેં એકદમ તમામ શબ,
ગિરીયાં બે રંગે શમ્અ રહે હમ તમામ શબ
બયઠે કભી ફિરાકમેં કે ઉઠ ખડે હુવે.
બીસ્તરસે આશના ન હુવે હમ તમામ શબ

ફીરોજ—   શએર

હમ ઇસબજમસે પુર અરમાન નિકલે.
જવાનીમેં જીસ તરહસે જાન નિકલે.
(ફીરોજકા જાના ગુલનારકા હસરતસે તકતે રહેના.)

બાબ દુસરા પરદા દુસરા.

રાસ્તા.

બશીર—અહાહાહા ઓહોહોહો આજ મંયને એક બાંકા સુરાગ પાયા હય. કે જીસકી તલાશમેં બન્દા યહાં તક આયા હય, વોહ ડાયન અન્ના યહાંતક આતી હોગી ઔર ગુલનારકા પયગામ લાતી હોગી મંયને ખુબ દરિયાફ્ત કર લીયા કે ગુલનારો ફીરોજકો મિલાને વાલી. ઔર દોનોંકો તદબીર બતલાને વાલી ઔર ઉપરહી ઉપર માલ ઉડાને વાલી ઔર મુઝસે ભેદ છુપાને વાલી વહી મુરદાર હય. મંય ગુલનારકા મુલાજીમેં ખાસ હું ઔર પયસેકા લાલચી બે વિસવાસ હું હમેશા મુફ્અે અફ્લાસ દર્દે જીગરદારમ બગયરઅજ શરબતે દિનાર હેચનેસ્ત દવા. અગર મુઝકો ખીલાતી પીલાતી તો બેશક કોઈ જોખમ ન ઉઠાતી મગરમુઝસે છિપા રાજન બતાયા ઇસસીએ મંયને આજ સુરાગ લગાયા. ઔર ચોરી પકડને યહાં આયા.

ગાના.

હુંડ લેંગે ઉસે છાન દુનિયા, છાન દુનિયા મીયા છાન દુનિયા.
ભેદોંવાલે પાઈ સારી, ગલીયાં લગીયાં;
ચાલાકીસે હમ રખે આહિસ્તાકદમ અબીઆએગી વોહ થમ.

(બશીરકા એક તર્ફ હોના. મસઉદ ઔર અન્જુમકા આના.)

અન્જમ—ભાઈ મસઉદ હમતો ફીરોજકી હાલતસે સખ્ત પરીશાન હંય, બહોત હયરાન હંય.

મુખમ્મસ.

ફલી જાતા હું તબી.અતકે ત્ને પાહેલાનેકો,
વોહ બુરા માનતે હંય મેરે પાસ આનેકો
બલ્કે ફરમાતે હંય ગુસ્સેસે ધમકાનેકો.
મન્અ. કરતા હય મુઝે યાર કે ઘર જાનેકો,
નાસિ.હા આગ લગે ઇસે તરે સમઝાનેકો.
મસ.ઉદ—.ઇશ્ટ ચયસી ચીજ હય ન ઉસમે અચ્છે બુરે-
ફી તમી.જ હય ન અપના નાસિ.હ શફીક અ-
.જી.જ હય.

રુબાઇ.

મર.જે .ઇશ્ક.મેં ઉમ્મીદે શિફા જાતી હય,
મુરદની ચહર એ બિમારપે છા જાતી હય.
જબ ગુજ.ર જાતા હય ઉઅમીદસે બીલકુલ ઇન્સાં,
જબ તબીઅ.ત કિસી મઅ શુક.પે આજાતી હય;

ગાના.

નાદિર પ્યારા વહે ગુનસારા હય ન્યારા દિલકા દારા કયા
પ્યારી કયા લાચારી ખોતાહય વોહ જાન બિચારા,
આશીક. પ્યારા હો આવારા નાકારા દિલકા દુખ મારાકયા
.ગમ મારા વોહ મારપારા ખોતા હય વોહ જાન બિચારા
(જાબ અન્જુમ ઔર મસઉ.દકા આના ફીરોજ.કા)

ગાના.

ફીરોજ—મોરી ઉમરીયા બીતીહી જાય, દરસ નહીં પાએરે રામા
પ્યારી કૌન સુને હમરીબતા સુખ નહીં પાએરે રામા
ઇધર ઉધર નજર કરત પડ.ત નજર નાહે,
ડગર ડગર ચલત ફીરત બચન સુનત નાહે;

ઓ મેરી દિલબર પ્યારી ઓ મેરી સુન્દર પ્યારી
ઓ દિલબર મનહર પ્યારી, વોહ અફસર બરતભારી
સુન .જા રહું ખ્વારહું ફીદા રહું .ખ્વારહું,
યારસે પ્યારથો તો જાનસે માનસે પયાનસે ધ્યાનસે
યાર કોહી માર દેખા (અન્જમ ઓર મસઉ.દકાઆના)

અબીયાત.

અન્જમ—દર્દ દિલમેં કયું નહો પયદા યે હાલત દેખકર,
 ર.હમ આતા હય મુઝ સાહ.બકી સુરત દેખકર;
ફીરોજ.—કયું નહો યે હાલ મુઝ મુજ.તરકી સુરત દેખકર
 કુદ.તે હંય ગ.મ .ખ્વાર.ગમ ખ્વારોંકી સુરત દેખકર

શીશ સંગે ફિરા.કસે ચકના ચુર હય જીસ માઅ.
મુક ગ.ગ.ફર રસ્કે .હુરકા દિદાર મન્જુ.ર હય વોહ નજ.
રસે દુર હય.

અશઆર.

કમર સફરપે કસી હુઇ હય, શરીક .ગમ બેકસી હુઇ હય,
લ.ડી હય જીસસે નજ.ર હમારી વહી નિગાહમેં બસી હુઇ હય
અન્જમ—કમર જો ઉલફતપેં કસ ચુકે હંય,
 વોહ દામ કુરકલમેં ફંસ ચુકે હંય;
ફીરોજ—પન્દે નાસિહ.સે બહોત અબ દમહય ઘભરાયા હુવા,
 નશા રહેતા હય આંખોંમેં મેરે છાયા હુવા,
 જીન્સ ઉલફત હય યે બાજા.રી કોઇ સૌદા નહી
 કબ તેરે બિછડે. ફિર જાએગા દિલ આયા હુવા,
અન્જમ—શમ્અકી ઉલફતમેં પરવાનોંકો રૂસવાઈ હુઇ.
ફીરોજ—સુરદની ખુદ શમ્અકી સુરતપે હય છાઈ હુઇ.
અન્જમ—ઇશ્કમેં રન્જસે મુક્તિ રહા નહીં

ફીરોજ—.ઇશ્ક જીસ્કો નહીં વોહ બસરહી નહીં.
અન્જમ—કભીસર સબ્જ. નહીં ઇશ્ક કે કરને વાલે,
ફીરોજ—.ઇશ્ક.મેં .જીન્દએ જાવીદ હુંય મરને વાલે,
અન્જમ—દિલદેકે અલમ લેના કિસ કામકી બાતેં હુંય;
ફીરોજ—હું રન્જકી બાતેંભી આરામકી બાતે હુંય;
અન્જમ—ઠોકરેં સ.હરાકી ખાનેસે .હુસુલ.
ફીરોજ—મુઝકો કમ હિમ્મત બનાનેસે .હુસુલ;
અન્જમ—આજા.રહોંતો ઇશ્ક મુ.હબ્બતસે ફાયદા,
ફીરોજ—.ખુદ હય હજી.હત ઉસકો નસી.હતસે ફાયદા
અન્જમ—બહેતરી ઇસમેં આપકી કયા હય,
ફીરોજ—દિલ લગાના હય દિલ લગી કયા હય.
અન્જમ—દિલદારીમેં .ખ્વારી હય .ગમ ઉલફતકી યારી હય
ફીરોજ—નાદાન હો તો કયા જાને જો લજ્જત દિલ
આ.જારી હય.

મસઉદ—અજી કિસકો સમઝાતે હો કહીં અયરો દિવાને-ભી કીસીકા કહેના માનતે હુંય જો અપને આ-પકો અફલાતુન જાનતે હુંય અપની હઠસે ગુ-જ.રને વાલે નહીં નસી.હતકા ખ.યાલ કરને વાલે નહીં.

અન્જમ—.બયર મજબુરી મજબુરી હો ચુકી દોસ્તીદારી નસી.હતને ઉલટા અસર દિખાયા અમ્લને .જ-હર ફયલાયા લો બિસ્મીલ્લાહ .કદમ બઢા.ઇએ કિ.સમત અજ.માઇએ.

શએ.ર

હો મુબારિક મન્જીલે ઉલફતકી રાહેં આપકો;
જિનકો ચાહેં આપ વોહભી દિલસે ચાહેં આપકો.

(જાના અન્જમો મસ.ઉદકા)

મુ.ખમ્મસ.

ફીરોજ—.અજબ દુનિયામેં એહે .જિલ્લત દિલે નાકામ દેતા હય,
કે હરએક અપના બેગાના મુઝે ઈલ્જામ દેતા હય,
ફલક હરદમ નઈ ઉલફતકા ભરકર જામ દેતા હય.
દિલે વહશીકો સમઝાનેકો ક્યું દમબા.જ આતે હંય.
ભલા હમ જુસ્ત જુએ યારસે કબ બા.જ આતે હંય.

ગાના.

દિલકે .ગમકો ક્યા જાને, દિલકા સદમા મૌલા જાને.
.આશી.કકા રૂતબા જો જાને, ઇસ .ગમકો વોહ અચ્છા જાને
મુ.જતર બનકર દર દર ફિરતા, મજનું વહશી હોકર ફિરતા
.કિસમતકા જબ અ.ખ્તર ફિરતા, સુલતાં ચાકરહોકર ફિરતા.

(અન્નાકા આના.)

અન્ના—ફિરો.જ કિસ સાહબકા નામ હય ?

ફીરો.જ—ક્યું આપકો ક્યા કામ હય ફીરો.જ તો યહી ગુલામ હય.

અન્ના—કુછ કિસીકા પય.ગામ લાઇ હું જાનપર ખેલ કર આઈ હું.

ફીરો.જ—અન્નાજી મંય તુમકો .ખુબ જાનતા હું. અચ્છી તરહ પયચાનતા હું. વોહ ઉસરો.જ જલસેકી રાતવાલી બાત યાદ હય. યા ભુલ ગઈ. તુમ મેરે દુશ્મનોંમેંસેથી, મગર આપ ક્યા આજ પ-ય ગામ લાઇ. ઇસકા મતલબ ક્યા હુવા.

અન્ના—યહાં કોઇ ઔરતો નહીં.

ફીરો.જ—નહીં કહીં નહીં.

અન્ના—અગર કોઇ હુવા તો મેરી જાનકી .ખયર નહીં.

ફીરો.જ—નહીં નહીં બુવા યહાં કોઇ જાયર નહીં.

અન્ના—મુઝકો હરવ.કત એક મુવે શયતાનકા ડર રહેતા હય.

બશીર—(ખુદસે) અચ્છા .ખાલા આજહીતો મેરે દમમેં આઈ હો .ખબર દેખા જાયગા બન્દા જબ ગરદન .દબાએગા.

ફીરો.જ—વોહ કોનશયતાન હય. જીસકા ગુમાન હય.

અન્ના—ચાલાક, .ઐયાર, દ.ગાબા.જ, જ.અલસા.જ, ફરેબી, મકકાર, નિકાલતા ફિ.કમેરી શરીર આહિસ્તા.

બશીર—યહાંભી આગએ હજરત બશીર આહિસ્તા આહિસ્ત

ફીરોજ—અજી ભલા વોહ યહાં કહાં.

બશીર—(.ખુદસે) જીહાં ભલા મંય યહાં કહાં.

અન્ના—મુવા કહીં છિપા ખડા.ન હો.

બશીર—મુવા તો ખડા. હય જાગર તેરી આંખોંમેં ઘટા ટોપ પડે કોઇ દમમેં મુરાદ પાવગી.

ફીરોજ—અચ્છા કાનમેં કહો.

બશીર—(.ખુદસે) કાનસેં કહો નાકમેં મંય ખડાહું તાકમેં આચ્છી.

અન્ના—હય હય ઊઈ મર ગઇ યે કોન બોલા.

બશીર—આચ્છીં છીં છીં અન્નાજી સલામ.

અન્ના—છીં છીં બેટા તુ કોન હય.

બશીર—મંય વહીં શયતાન જીસ્કા કિયાથા બયાન.

અન્ના—અરે બેટા તુ હય બશીર મંય રસ્તા ભુલ ગઇ હું મુઝકો બતાદે .જરા મકાનકા પતા દે.

બશીર—કયા મકાનકા પતા બતાઉં યા .કબરસ્તાનકા રાસ્તા.

અન્ના—મંય તુઝકો ઢુંઢતી આઈથી તેરેહી લીએ યે મુસીબત ઉઠાઇથી.

બશીર—ક્યું નહીં આપ અયસીહી માદરે મહેરબાન બે ગુમાન હંય કે મેરી તલાશમેં સરગર દાન હંય ઈધર આતે સહી વોહ કયા બાત અભી કહી.

અન્ના—કયા કયા બેટા મુઝે યાદ નહીં.

બશીર—વહી મુવા બશીર ઐયાર, મકકાર, ચાલાક, જ .અલસાજ, દગા. બાજ. યે હમારા ઈલકાબ કિસ્કો સુના રહીથી.

અન્ના—અરે યે તુફાન બહોતાન કયા ઉઠાતા હય કયા ઝુઠે કિસ્સે ઉડા.તા હય મંયને તો તેરા નામ-ભી નહીં લીયા જી.કભી નહીં કીયા.

તઝતુલઝફ્જી.

બશીર—બનકર ભોલી ભાલી તુમને બાત બનાના કિસસે સીખા
અન્ના—ઝુઠી ઝુઠી બાતેં કર કર ઘાતમેં લાના કિસસે સીખા.
બશીર—કયસે ભોલે ભાલે, અયસે ભુલ દેને વાલે અયસેહો,
જંગલ વાલે હમને લાખોં પાલ નાની હોશ સંભાલો

ગાના.

બતારી તોરા નાહીં માનું, હુબ્બા ખાના.
કબહું નાદાન ભોલા ભાલારી,
ઈગ બચને તારા મંયને જાના,
બદવાયે જદવા ડાબારી હતીયારી.

અન્ના—ચલ ચલ બેઈમાન કિસકો ધમકાતા હય. કયસા શોર ગુલ મચાતા હય. કયા મંય તેરી ધમકી-યોંમેં આને વાલી હું તુઝ અયસે હોંશીઆરકો રસ્તા બતાને વાલી હું ઓ લાલચ .ખોરે છિ-છોરે મુઝે ધમકાતા હય. ડર દે કર કુછ લેના ચાહતા હય. મુઝે દાવ દેતા હય.

ગાના

જારે દેખી મંયને તોરી નજરીયા યારી
તોરે બચનકો જાઉં જરૂર,
મંય બોલી ન ચાલી કયસી હમપર આતડાલી
નજરાના મંય જાના સગરીયા રે.

બશીર—અરે કુટની ભુતની દલલાલા, શયતાનકી .ખાલા
ખુબ પય.ગામ સલામકા રાસ્તા નિકાલા.

કવ્વાલી.

જો ગુન હિરદેમેં બસ્તે હુંય, વોહ સસ્તે સારે રસ્તે હુંય,
કયા છુપકર માલ ઉડાતી હય હમ તુઝકો દેખતરસ્તેહુંય.

અન્ના—હાં હાં મુવે ઉઠાઈ ગીરે તેરે તો સબહી હુંય વ-
તીરે અગર કુછ લેના ચાહતા હય તો અયસા
ઢંગ કયું ફયલાતા હય.

બશીર—(હંસકર) શએ.ર

મતલબસે પયચાન ગઈ તુ જાન ગઈ સગ માન ગઈ.
બાત ભરી કર તેરા ભલા તુ મુઝપરસે કુરબાન ગઈ.

ફીરોજ—વલ્લાહ કયા ખુબ રૂપ જમાયા અબ તુમ્હારા
મતલબે મેરી સમઝને આયા તો યે કયું નહીં
કહેતે કે ઇરાદા ઔર હય લાલચકા તૌર હય.

બશીર—આપસે ઇતનાહી કહેના હય, હમારા કાફી અ.ક-
લ મન્દોં કોતો હોતા હય ઇતના કાફી

ફીરોજ—મગર કુછ કામભી બતાયગે યા મુફતકી રકમ
ખાવગે હરામ ખોર બન જાવગે.

બશીર—ભલા હમ કહીં મુફતકી રક.મ ઉડાતે હુંય જી-
સકા ખાતે હુંય ઉસીકા ગાતે હુંય જો કામ કિ-

સીસે નહીં હોતા વોહ બતાતે હુંય.

ફીરોજ—તોબા તોબા મંય તુમકો ઇસવક.ત એક હજા.
રકા નોટ દેતા હું.

બશીર—સખી.કા બોલ બાલા કંજુસકા મુંહ કાલા,

ગાના.

પાઈ પાઇ મંયને મનશા પાઇરે,
આઇરે મનકી આસ મોરી ઈ.શરત પ્યારી;
બારી જીયરા .ખુશી હય,
શાદ શાદ હય હમ હમ.
જીગર કરત મેં સનનનન ચમન ચમન દિલ માધવા હય.
મગન મગન ધન ધન ધન પાઈ ફિતરતકર દિલકે અરમાનકો
પાઉં કયસા નાદાન ફિરના હયરાન જી.શાન,

બાબ દુસરાપરદા તીસરા

મકાને ગુલનાર.

ગાના.

ગુલનાર—હર જગેહ જોશે મુહ.બ્બતકા નયા આલમ હુવા
આંખમેં આસુ જીગરમેં દાગ દિલમેં ગ.મ હુવા;
આંસુઓંસે બેક.રારીમેં જ.રા તસકીં હુઇ,
બઢ બઢ ઔર ઇજતેરાબે દિલ વરોના કમ હુવા.
રોજ.કી ફરીયાદસે તંગ આગએથે ઇસ ક.દર
ખ.લ્કકો. મજ.દહ હમારા માલઓ માતમ હુવા.
નોકે ખ.ન્જર હોકે આય ખાકે પયકાં તીરકા,

જો મેરે પહેલુ મેં આ બયઠા મેરા માતમ હુવા
માર ડાલા રોજે અવ્વલકી નિગાહે લુત્ફને,
એકદમકા .અયશા જા.લીમ ઉમ્ર ભરકા ગમ હુવા;

યાઈલાહી યે કયા સબબ હુવા, કયા ગ.જ.બ હુવા કે અબલક અન્ના પલટ કર ન આઇ બયાન હો નહી સકતા જો દિલકા મતલબ હય, જા અ-સ્લ પુછો તો તાક.તે બયાન કયા હય ક.લ્લકા,

મુસલ્લસ.

યે દર્દે જાન મુઝકો અબ હય.
ઈલાહી .ખયર હો કુછ આજ રંગ બે ઢબ હય.
પક રહા હય કઈ દિનસે આબલા દિલકા.

આયા વોહ આઇ લો વોહ આઈ કહું મેરી પ્યારી કયા .ખબર લાઇ વોહ દિલે મુઝીરકી રાહતકા સામાન કહા હય, વોહ મેરા નવ જવાન આલીશાન કહાં હય (ઠહેર કરી)

શઅેર

તેરી ખામોશીસે ના મુરાદી બરસતી હય.
જાન મજ.ફ્ફ આરઝુકો તરસતી હય.
લીલ્લાહ કુછ જવાબ દે દિલકો ન પયચોતાબ દે.

અન્ના—મંય કુરબાન ગઇ હાય હાય મેરી જાન ગઇ અ-યસી ભોલી મેરી સુધ બુધ ભુલ અપને અવસાન ગઈ.

ગુલનાર—હંસ હંય કયા હય કયા હંસ કુછ .ખયર હય ખુદા યે તુઝકો કયા હુવા.

અન્ના— અશ.આર.

સાંસ ચઢી ઔર દમ રૂકા ઔર જી મેરા ઘભરાએ.

અયસે બુઢે બયલસે કયા બોઝ ઉઠાયા જાય.

ગુલનાર—અચ્છા દમ લેલો ઠહેરો ઘબરાવ નહીં.
હોશ ઠીકાને કરો ગુલ મચાવો નહીં.

અન્ના—હય હય મુઝકો થામો પકડો .ગશ આયા
મંય ગિરતી હું
સર ચકરાયા જી ઘબરાયા દુઃખ પાયા મંય
ગિરતી હું

ગુલનાર—વાહ વાહ આજ તો કુછ ઢંગહી નિરાલે હંય.
પેટસે પાઉં તક નિકાલે હય બસ બસ યે બક
બક યે છક છક છોડો કુછ બતાવ હાલ સુનાય.

અન્ના—.ખયર અબ: તુમ્હારી ખાતિર મન્જુર હય વર્ના
ઇસ દાસ્તાનકા બયાન તો બહોત દુર હય.

ગાના.

પ્યારી તોરી પ્યારી રાજના પાઇ સાજના.
સાજના કયસી કરાઇ મેં તદબીર કરાઇંયે.
તદબીર તોરી બીર મનાઉં લાઉં મેં સાજના તોરી.
સજના કયું જી કયસી પ્યારી રાજના એ સાજના.
મુઝકોભી કરદે અમીર તોરી પીર મનાઉં લાઉં મેં સાજનાતોરી

ગુલનાર—વાહ વાહ મેરી પ્યારી અન્ના કયા કહેના યે
તો ખડ઼ા કમાલ કીયા મંય તો પહેલે હી સમ-
ઝતીથી કામ તુમ કરોગી કીસીસે ન ડરોગી મગર
યે તો બતાવ

કૌન જતનસે મિલુ જીયા જી લલચે સુન સુન
હાય દિયા કૈનસે તદબીરસે દીદ દિલબર દેખી.
જીસપર દિલ સદકે હુવા હય ઇસકો કયુ દેખે જીકેબન

અન્ના—સુનો પ્યારી મેરી પ્યારી કાર ગુ.જારી વોહ તુમ્હારા

હય ચાહને વાલા નિવા.લા કા.જીકે મકાનપર તુ-
મસે ગિલેગા ઔર વહીં ગુન્ચએ આરજુ ખિલેગા

ગુલનાર—આહાહા તો મેરી આરજુથી ઇસ બાતકી જુસ્ત
જુથી.

તોરે બચન આજ લગે પ્યારે પ્યારે
સુન પ્યારી તોપે વારૂં જીયા
સુખ પડ.ત નહી મોહે આ.ત ચેન
.ગમસર ગયા મીટી દુઃખકી રયન કીરતા.
ધબકત હમ પ્રાણુથી જી દુખના અબકબતક
ઠકત હુય પીના બચત આજ (અન્ના ઔર ગુલ-
નારકા જાના)

બાબ દુસરા પરદા ચૌથા

મકાને.કાજી

[કા.જી.કા આરામ ચેર પર લેટે હોના બશીરકા આના]

બશીર—.કાજી. સા.હબ સલામ લીજીએ દાઢી હાથોસે
માત્ર લીજીએ.

.કાજી—આજ તેરા કિસ્તહ આના હુઆ

બશીર—આના પાઈકો તો જાને દીજીયે બસ મુઝે મતલબ
પર આને દીજીયે.

કા.જી—અચ્છા અચ્છા કહો કયા મતલબ હય યહાં આ-
નેકા (બશીરકા કા.જીકે કાનમેં કહેના)

કા.જી—યે એક નેક કામ હય પસંદે .ખાસો .આમ હય
અગર ફિરોજા ગુલનારકો મન્જુર હય તો .ઉકદ
હોના કયા દુરહય

બશીર—યહી તો મુસ્કિલ હય, યહી .રાજતો છુપાને .કાબિલ હય ગુલનાર ઓર ફીરોજ.કી તો રગબત .જુરૂર હય મગર ગુલનાર કે .ખાન્દાન વાલોંકો ના મન્જુ.ર હય-

ક.ાજી— તો અલબતા કીસીક.દર મુતુર હય.

બશીર—અજી આપકો દુલહા દુલહનસે સરોકાર હય. યા સારે કુમ્બેકી રજા.મન્દી દરકાર હય ફીક કયા શરીર હય મસલ મશહુર હય દો દિલરા.જી તો કયા કરેગા ક.ાજી.

ક.ાજી—.ખનર દેખા જાયગા ઉન દોનોંકો આને દો.

બશીર—મગર નિકા.હ અયસા મજબુત બાંધીએ કે લાખ લાખ ઉછલે કુદે દોલતીયાં ઉછાલે મગર ખુલને ન થાય.

ક.ાજી—અએ ઉલ્લુ નિકાહ કોઈ બયલ હય યા ઘોડા જો રસ્સીયાં તુડ.ાયગા યા ખુલ જાયગા

બશીર—ક.ાજી સાહબ આજ કલકે નિકાહકા કુછ એ અતબાર નહીં જરા સિબાતો .કરાર નહીં જુઅ.કા નિકાહ અકૂતેકી તલાક સવા રૂપીયા દીયા સરસે બે બાક.

ક.ાજી—અએ બેવકુફ યહી લોગ અ.ાલી ખાન્દાન યરાફત નશાન હંય ઇનકા શેવા નહીં કે અપની .ઇસ મતવાલી બીબીકો છોડ બાજા.રી ઔરતોંસે નિકાહ કરેં. ઔર ઇનકી કમ.જર ફીસે રાત દિન દુઃખ ભેંર તલાક.કી નોબત આય આબરૂ જાય.
બશીર—અચ્છા તો મેરે વાસ્તેભી ઉમ્દાસા નિકાહ તજવીજ ફરમાઇએ આજકલ .જરા હાથ તંગ હય.

ક.ાજી—તો કયા નિક.ાહ કરનેસે કારૂંકા .ખજાના મિલ જાયગા રૂપીયા કયુંકર હાથ આયગા.

બશીર—ચાહે સુરત કાલી હો મગર જો રૂપીઆ વાલીહો જીસસે ફારિગુલ બાલીહો

ક.ાજી—સખ્ત નામર્દી હય કે ઔરતોં કે પયસેપર મરદોંકી મઆ.શહો .જર જોરૂકી તલાશ હો.

બશીર—લીજીએ વોહ લોગ આગએ અબ ઇંસિજીકકો જાને દીજીએ કુછ મુઠી ગર્મ કેરનેકી ફ્‌ક કીજીએ. (ફીરોજો ગુલનારકા આના)

ફીરોજ

શએ.ર

બન્દગી અય બાઇ.સે .અયશો સુફ્‌ર.
બન્દગી અય મહ.ફ્‌િલે શરઇ.કે નુર.

ક.ાજી

રૂબાઈ,

ઇલાહી બખ્‌.તતો બેદાર બાદા,
તુરા દોલત હમેશા યાર બાદા.
ગુલે ઇકિ.બાલ તો કાયમ શિગુફ્‌તા.
બચશ્મે દુશમનાં નિત.ખાર બાદા

બશીર—વાહ ફીરોજ.કો એક અમીરકા લડ.કા સમઝકર બાપદાદાસે લેકર તમામ કુમ્બેકી તઅ.રીફ્ કરડાલી ઔર હમારે વાસ્તે કોઇ બદદુઆ.ભી નજ.બાનસે નિકાલી.

ફીરોજ

મુસદસ.

ઉ.ક.દ કરના ઇસ પરીવશસે મુઝે મન્ઝુર હય.

ક.ાજી—ના કહોં મનકુહ રાજી હોંતો ફ્‌િર કયા દુર હય.

ફીરોજ—ગુલનારકી ઇસ અસ અગ્રઇ રગ.બત જુરૂર હય

ક.ાજી—પોશીદા કરના કામ યે ફ્‌િર કયા .જુરૂર હય,

ફીરોજ—પોચીદા વાલીદયનસે ઈનકે યે હાલ હય,

કાજી—ઝઘડા ન કોઈ બાઅદમેં હો યે .ખયાબ હય.

ફીરોજ—કાજી સાહબ મુસીબત ઝેલુંગા આફત અપને સ-રપર લેલુંગા મગર યે ખેલ ખેલુંગા.

કાજી—યાઈલાહી .ખયર હો .અજબ પેચીદા મઅ.ાલિ[illegible] હય.

ગુલનાર—અય .ખુદા પરસ્ત કાજી .ખુદા તુઝશે રાજી ફ્રી-રોજ મેરી જીન્દગીકા સહારાહય. મુઝકો જાનસે પ્યારા હય અગર ઈસ કારનેકમેં કુછભી તઅ.મ્મ-લ ફરમાવગે તો મુઝકો જીન્દા ન પાવગે.

કાજી—અય ભોલી ભાલી નાદાન ગુલનાર બેશક તેરી મુ હબ્બત સચ્ચી હય મગર અભી તુ અક.લકી કચ્ચી હય. તુઝકો ઈસ હરકતસે બડે અઝા.બમેં રહેના પડેગા હર કિસ્મકા રન્જ સહેના પડે.ગા દુસરે કમસિનીકે કૌલો .કરારકા એ.અતેગાર નહી અગર કલહી તેરા દિલ ફિર જાય ઔર ફીરોજકા હુસ્નો જમાલ તેરી નિગાહોંસે ગિર જાય યા તેરા બાપ તુઝપર કોઈ આફત લાય તો ફિર કયા હો.

ગુલનાર — મુ.ખમ્મસ.

.જમીન મુઝસે ફિરે આસમાં અગર ફિર જાય.
બલાસે બાપ ફીરે યાકે મુઝસે માં ફિર જાય.
નસીબ મેરા ફિરે ઔર .ખાન્દા ફિર જાય.
હય .ખાન્દાન તો કયા એક જહાં અગર ફિર જાય
મગર યે દિલમેરા ફિરોજસે કહાં ફિર જાય.

કાજી—નંય મજગુર હુ બે કુગર હુ વાક.ઇ તુમ મુબતિ.

લાએ .હુસ્ના ઇ.શ્ક;કી જમાલતપર મુઝકો ર.હમ આતા હય ઈસ લીએ તુમ દોનોંકા નિકાહ પઢા યા જાતા હય.

બશીર—(ફીરો.જસે) .હજરત કાજી. સાહબકી મુઠી ગરમ કીજીયે. ઇસમે શર્મ ન કીજીએ નહીં તો નિકાહ બોદા આયેગે એકહી ઝટકેમેં ખુલ જાયગા. (ફીરોજ.કા અશરફીંયા દેકે)

ફીરોજ—યે નજ઼.ર આપકી હય ઇસિકો કુબુલ કીજે

કા.જી—કયા ઇસકી હય .જુરૂરત

બશીર—મતલબ .હુસુલ કીછે

શએર

કા.જી—યારબ નિહાલે ઉલફત ફુલ્ફલે જહાંમે
દોનોંકે દિલકે નિકલે અબ દિલોલે જહાંમે.

ગાનો.

શાદહો શાદહો .ખુશરહે યાજમેં સુખ સહે.
શાદીયાં શાદીયા સબ કરેં શાદમાં શાદમાંહો
સર્વ ચમન ચમન ચમન દુલ્હા દુલ્હન મગન મગત
સોસનો ગુલ સમન સમન રંગત રંગત હો.

બાબ દુસરા પરદા પાંચવા.

રાસ્ત.

(આના સન્જમો મસ.ઉદકા.)

મસઉદ—અહા કયા .ગારતે આરતાબ હય દિલ બેતાબ સુક્તે સીમાબ હય .અજબ ઇજ.તેરાબ હય અ-

જબ ઈન્કેલાબ હય. હાએ બાએ દુશમનોંકી આ હટ પાઇ જાતી હય.

અન્જુમ—મસઉદ કયું જવાં મર્દોંકા નામ ડુબાતા હય કયું આબરૂ ખોતા હય દોસ્ત મહેરબાન હો તો દુસ મનસે કયા હોતા હય.

મસ.ઉદ—કયા મંય ડરતા હું નહીં ભાઇ દુશમનસે દર ગુજરતા હું દુશમનો કો આંખસે દેખકર ટાલ-તા હું અપના મતલબ નિકાલતા હું.

અન્જમ—કયા મતલબ નિકાલતે હો જો દુશમનોંકો ટાલ તે હો.

મસ.ઉદ—હમ તુમમેંસે જો કોઈ લડેગા ઇસકા અસર ફીરોજ.પર પડેગા બસ આપ કદમ બઢાવ દેખો વોહ મીરજા આતા હય મેરા દમ ઘબરાતા હય

અન્જમ—બજી કયું ઘબરાતે હો ડરે જાતે હો ઔરતોંકી તરહ મુહ છિપાતે હો મીરજા આતા હય તો આને દો હમે કુછ ડર નહીં દુશમનસે ડર ભા-ગના તો બહેતર નહીં (મીરજાકા આના)

મીર.જા—કહાં હય વોહ તુમ્હારા સાથ વાલા રિ.જાલા જીસે બદમઆ.શને યે સર ઉઠયા મીર.જા ઉસકી તલાશમેં યહાં આયા.

અન્જમ—ઓહ દ.ગાબાજ જઆ.લસાજ ફીરોજ.ને તેરા કયા બા.ગ લુટા હય. બાજી ઉજાડેસે જો તુને અપની નિયત બિગાડી હય.

મીરજા—ઓ કમીનોંકે હિમાયતી કમીને કયા યહી શરી-ફોંકે કરીને લોગોંકી બહુ બેટીઓપર બુરી નિગા હ ડાલના અપની ઇજ્જત સમ્ભાલના

અન્જામ—કમી નાતુઓ બદજ.ખાન બે ઇમાન કમીના તેરા .ખાન્દાન.

મીરજા—ક્યા બેહુદા ગકે રહા હય. જા ચલા જા મંય તેરા દુશમન નહીં હું ફીરોજસે કામ હય તુ કયારના બદલ ગામ હય.

અન્જમ—હમે બે .ઇજ્જતી કબ દોસ્તકી ગવારા હય, જો ફિરોજકા દુશમન હય તો પહેલે હમારા હય લે અબ હોશીઆર હો તેરી અજલકા ઇસારા હય. (અન્જમો મીર.જાકા લડ.ના અન્જમ કાજ.લમી હોકર ગિરના)

અન્જામ—અફ્સોસ હાય હાય કિસ કદર મંયને બે હુરમતીકી મૌત પાઈ ઇસે બકસીસે ક.જા આઈ અય આંસમાન તુને મુઝે જલીલ કરકે મારા અય મમહુસ વ.કત તુઝકો હુવા કયુંકર યે સિતમ ગવારા. (મીરજાકા ભાગ જાના.)

મસઉ.દ—કહાં જાતા હય વોહ ના મુરાદ થાઃ જા હમભી આતે હય [ફીરોજ.કા આના)

ફીરોજ—(હયરતસે) યે કયા શારો ગુલ હય કયા હય કયા હુવા સબ શુલમ ચાતે હો.

અન્જમ—.ખુદા .હફિજ અય ફીરોજ ભાઇ હમ તો જાતે હય

ફીરોજ—આહ યે કયા હુવા અફ્સોસ યે કયા હોતા હય

અન્જામ—આપકા દોસ્ત ઇનિકદમોંસે જુદા હોતા હય

ફીરોજ—તુમ મુઝે છોડ.કર જાતે હો બુરા હોતા હએ.

અન્જમ

વહી હોતા હય જો કીસમતમેં લીખા હોતા હય,
લાખ તદબીર કરે બન્દા તો કયા હોતા હય,

ફીરોજ—અફસોસ યે બુરી ઘડી મેં આંખોંસે દેખું કે તુમ મેરે સામને દમ તોડો ઔર મેરા સાથ છોડો (મસઉદકા આના) ભાઇ મસઉદ ઇતની તકલીફ તો ગવારા કરો ઇનકે જખમકા ચારા કરો યહાંસે કીસી .હકીમ .હાજીકકે મકાનપર પહોચાવ.

મીરજા—ફીરો.જ તુ યહાં હય ઔર મંય તેરી તલાશ મેં ફિરતા હું લે. ખબદાર હોજા તેરીની ક.જા આઇ-

ફીરોજ—અય ભાઇ મુઝ બે .ખતાકો ન સતાવ ધમકીયોં શે ન ડરાવ મુઝકો ઇસ જાનકા ખૌફ નહીં બલકે અપને અરમાન કાડર હય મેરી જાનકે સાથ એક હસીન ઔરતકી જાને વાબિસ્તા હય મુઝકો દુશમનીકા કૌનરિસ્તા હય.

મીરજા ઓ બોદે કયા ઔરતોંકી તરહ ખુશામદ કરકે મુઝકો બહેલાતા હય, જુઠી કહાની સુનાતા હય મંય તુઝકો કબ જીન્દા છોડુંગા તેરા રિસ્તા રિસ્તા .ખામકી તર.હ તોડુંગા.

ફીરોજ—ઓ પ્યારી ગુલનાર તુ કહાં હય, અપને બે ગુનાહ .ખયર ખ્વાહકી નરમી ઔર આજેજી પર નિગાહ કર.

મીરજા—ઓ બદ ચલન ચન્ડાલ ઇસ ઇસમત વાલીકા નામ જ.બાનસે ન નિકાલ લે હોશીયાર હોની હોસ સમાલ.

ફીરોજ—ઓ દગાબાજ જ.અલસાજ .ખુદા જાને મંયને કિસકા પાસ કરકે મુઝકો છોડા ઔર તુને મુઝપર યે સિતમ તોડા બસ અબ જાનકી હિફાજત કર.

(મીરજા ઔર ફીરોજકા મીરજાકા જખમ ખાકર ગિરના ઔર મરના આના મસઉદકા.)

મસઉદ—ફીરોજ ભાગ ભાગ અબ યહાં ઠહેર નહી વર્ને તેરી જાનકી ખયર નહીં (વજીરકા સિપાહોંકે સાથ આના ફીરોજકા ભાગ જાના.)

વજીર—અફસોસ ભાગ ગયા, કમબખ્તકા નસીબ જાગ ગયા મગર અય શમશી જંગખાન ખબરદાર યે શરીર હમારે મુલ્લકી હદમેં ન રેહને પાએ કોહો સહરાકી ઠો કરેં ખાએ અગર અબ તુમ્હારી નિગાહકે સામને આએ તો ફૌરન ફાશી ચઢાવ હલાક કરો કિસ્સા પાક કરો (જાના મબકા મએલાશાકે)

બાબ દુસરા પરદા છઠ્ઠા.

મકાને ગુલનાર.

ગાના.

ગુલનાર—સુરતીયા દિખાફ જાવરે છેલ સૈયાં
નયન છલ ખલ બસ રહે હંય જોબન બીતો જાય.
આન .ખબરીયા લીજોરે.
સજન બચન સુન જા કૌન તોરી નગરીયા ડરીયા
સાંવરીયા સેજરીયા–સુરતીયા.
સખ્ત પથરસે જિયાદા હય તેરા દિલકાતિલ
હુઈ આસત ન જાંબાજોકી મુસ્કીલ કાતીલ.
ઉફરે બે દર્દ સિતમ પેશએ જાહીલ કાતિલ.
ન કીયા જુબ્હ ગયા છોડ.કે બીસમીલ કા.તિલ

દહને .જખ્મ પુકારા કીયા કા.તિલ કા.તિલ.

યા અલ્લાહ કયા હો ગયા આજ કયું દિલે બેતાબ સીનેમેં ઉછલતા હય, .ખુદ બ.ખુદ કોઈ કલેજા મલતા હય.

શએર

હમકો અન્જામમેં કુછ ઓર નજ.ર આતા હય.
આજ ઇંધર દિલકા બુરા તૌર નજર આતા હય.

(આના અન્નાકા)

અન્ના—અફસો યે સિતમ વે ક.હેર ઇલાહી યે કયસી તબાહી બચાના બચાના આ ગયા મુસીબતકા જમાના

ગુલનાર—હય હય બુવા મેરા દિલ હિલ ગયા કલેજો સુન હો ગયા યે મુસીબત આઇ હય, કયસી આફ્ત છાઇ હય.

અન્ના—હાય હાય મારડાલા મારડાલા

ગુલનાર—હાય હાય યે કયા આહો નાલા કિસને મારા કિસકા મારા.

અન્ના—હાય અફસોસ કયા કીયા ફીરોજ ગુંદગા બાજી બુરા કીયા ફીરોજ.

શએર.

મજરૂહ દિલપે તગ યે ખાયાન જાયગા,
ગુલનારસે યે રન્જ ઉઠાયા ન જાયગા.

ગુલનાર—હાય કયા ફીરોજને દાગ દીયા કયા વોહ મેરા પ્યારે દુનિયાસે સિધારા.

અશઆર

કાશ ઇસ્તર મેરી ઇસકી જુદાઇ હોતી
મૌત આઇથી તો ગુલનારકો આઈ હોતી.

અન્ના—મુમ સમઝેથે જીસે વોહ દિલતો આહને હોગયા
દોસ્તીકા યા ગુમાં જીસપર વોહ દુશમન હો ગયા

ગુલનાર સાંફ કુછ હાલત સુના જલ્દી કિસી તદબીરસે,
દમ ઉછલતા હય તેરી ઉલઝી હુઈ તકરીરસે

અન્ના—અફસોસ દોસ્તને દુશમનકા કામ કીયા ફીરોજને મીરજાકા કામ તમામ કીયા ન ઉસકી જવાની પર રહેહ આયા ન કુછ તુમ્હારા ખયાલ દિલમેં લાયા

અશઆર.

ગુલનાર—યે કયા કહેતી હો તુમ યહે બાત બાવરે હો નહીં સકતી.

અન્ના—અજલ જબ આઈ તો તદબીર કારગર હો નહીં સકતી.

ગુલનાર—ઉફ હોહ હય યે અમર તો કહો તુમને સરાસર ગલત.

અન્ના—મશહુર કિસ્તર હસે હો અયસી .ખબર .ગલત.

ગુભનાર—લોગ જલતે હંય મેરે ફીરોજસે.

અન્ના—કામ કયા લોગોંકો ઇસ દિલરોજસે.

ગુલનાર—અન્ના યે બાત સચ હય તો કસમ ખાય

અન્ના—બીબી તુમ્હારે સરકી ક.સમ સચ હય યે કહા

ગુસનાર—હાય મંય કયા જાનતીથી કે ફુલોમેં ખાલ હય, શરબતમેં સુંબુલે ફાર હય. જાહિરમેં ગમખ્વાર હય. બાતિનમેં દિલ આજાર હય.

અન્ના—હૌસલા નિકલા મુ.હબ્બતકી વફાકી ખુશ હુઇ.
ગુલનાર—મગર વાહ યે મેરી સમઝમે ન આયા.

શએર

દુશમની ફીરોજકો મીરજાસે કેયાંથી કુછ નથી.

અન્ના— વાહ બીબી દુશમની બે ઈન્તે હાથી.

ગુલનાર—કુછ નથી.

અન્ના—તુમ્હારે તો દિલમેં ફીરોજકી મુહબત સમાઇ હય ઉસકી બુરાઇભી ભલ.ઇ હય કગા કહું અગર મેરા બસ હોતા તો ઇસ જાલીમકો મજા ચખાતી તલા ફીસે બાજન આતી.

ગુલનાર—તો કયા ખુદા ન ખ્વાસતા મેરે ફીરોજકી જાન જાતી.

અન્ના—બેશક

ગુલનાર—બસ .જબાન બન્દ કરો .ખુદાસે ડરો જો મેરી જાનકા મુખ્તાર હય. ઈસિસે યે દુશમની બદજ.ની કયા કહું યે બે શર્મ આંખે તલવોંસે મલતી તો દિલકી આવાજ નિકલતી

અન્ના—હાં બેટા સચ હય મંય અથસી ગુનેહગાર હું અયસી હી સજાકી સજાવાર હું.

ગુલનાર—બેશક મુઝકો સાબિત હો ગયા કે મીરજાકી નિયતકા કુસુર હય ફીરોજ બીલકુલ બેકુસુર હય ઈસકી અયસી નીયત નથી કે વોહ બે સબબ મીરજાપર હાથ ઉઠતા ઔર ઉસકા ખુન બહાતા .જુરૂર મીરજાહીને છેડા હોગા ઇંસી બાતકા બખેડા હોગા.

અન્ના—હાં યે તો મંય નેભી સુના હય કે ફીરોજને પહેલે બહોત દર ગુજરકી મગર મીરજા બરસરે ફિસાદ

હુવા આખિર ચમન બરબાદ હુયા.

ગુલનાર—પ્યારી અન્ના તુગ ફીરોંજકો યહાં તકલાવ તો મં ય ખુદ ઉસકી જબાનસે યે દાસ્તાન સુનલુ ઉસ્કે તીરોંસે શનાખ્ત કરલું.

અન્ના—અબ કહાં ફીરોજ ફીરોજ કોઇ શહેરમેં રેહેનેકી ઇજીજાત નહીં

ગુલનાર—હુંય કિશકી ઇજ્જિત નહીં

અન્ના—શાહકી.

ગુલનાર—અફ્સોસ મેરી જીન્દગી તબાહકી (ગશ ખાકર ગિરના.)

અન્ના—અફસોસ ઇશક કોઇ સમઝે અફસુ હય મરજ હય જુનું હય કયા થીજ હય મંય ઇસકા દિલ ફેરનેકો કયશો ત.અનેદે બન્દો બસ્ત કીએ મગર એક બીકા અસર ન હુવા કોઇ પુ.કરા કારગર ન હુવા. અગ ર મંયભી ઇસકા સાથ છોડદું તો જાનસે ગુજ.ર જાયગી ફૌરન મર જાયગી.

ગાના.

જીયરા ધીરજ ધરો કાહે ખોવત કયું જીકો
અલબેલી નારીમંયે વારી ન પ્યારી કરો
મનકી આસા સબ પુરને હો બીછડે મીલેંગેપી
શોરોકર મંય જારી વારી કયું ખોવત હય જી.

ગુલનાર— ગાના.

દિલદાર દિલહુય અબપારા દિલ દાદા ગમ હારા .ખન્જર આરા હય

રૂખ સારા દિલદાર દિલ તુમપર વારા તનમન હારા તુઝ
પર પારા

જી નિસારા ઓ દિલકારા હરદમ હરદમ હરગમ હરઅમ
હમ દમ હમ દમ સુન સુન સુન સુન

અન્ના—બેટા મંયતો તેરી મુહબ્બત આજમાતીથી ફકત તુમકો સતાતીથી મગર વાકઇ તુ મુહબ્બતમેં સાબિત કદમ હય તેરે સરકી કસમ હય કે મંથ ઉસકો કીસી તરહસે લાતી હું ઓર તુમસે મિલાતી હું.

બાબ દુસરા ખત્મ.

બાબ તીસરા પરદા પહેલા

મકાને કા.જી

બશીર—હાય હાય હાય દુહાઈ દુહાઈ.

કા.જી—ક્યા હય બશીર ક્યું .ગુલ મચાતા હય ક્યા ઉધમ ઉઠાતા હય.

બશીર—જીહાં સા.હબ આપકે નજ.દીક ખેલ હય ઔર યહાં .ખાકો .ખુનકા મેલ હય હરવક.ત રેલ પેલ હય ઝમેલ હય.

કા.જી—નૌકરી કરના ક્યા કોઈ હંસી ખેલ હય બડી દલીલ હય.

બશીર—તોબા તોબા મેરે અલ્લાહ ફીરોજકા સાથ દેકર કિસ અ.ઝાબમેં પડ.ા .બન્દુકકી આવા.જ સુનકર તો મુઝે ગ.સ આતા હય જીકાંપ જાતા હય ઔર અગર મુંહ ચીરકર ભાગતા હું તો હાંપ જાતા હું યહાં હરવ.કત દનાદન ઔર શના સનકી આવા.જસે દિલ ધડક.તા હય કલેજા ફડકતા હય.

કા.જી—તુ તો બડા ચાલાક હોશીઆરથા અબ ક્યું જી છુટ ગયા દિલ તુટ ગયા.

બશીર—જનાબ ચાલાકી ઔર હોશીઆરી મેં તો કોઈ બિલન્દ નહીં મગર જંગમેં ગોલી બીસ કદમ તો બન્દા તીસ ક.દમ તલવારકી ચમક દેખી ઔર કાફુર કોઈ મારતે ખા.નકા સામના હુવા તો બન્દા દુર.

કા.જી—તુર્ હય ખુજ.દિલ નામર્દ મરદોંકી જુતીયોંકી ગર્દ જીસકા નમક ખાયા ઉસીસે બુરે વક.તમેં મુંહ ફિરાયા જીચુરાયા શરમ ન આઈ કમબખ્ત અય સી બે.હયાઈ.

બશીર—આપકો કયા ખબર હયકે મંયને કયા કામ કીયા કયસાહી નામ કીયા અગર મંય સાથ ન હોતા તો પીરોજ કબરસ્તાન હોતા.

કા.જી—જા જા બોદે તુને કયા કામ કીયા હોગા મુફ્તમેં અપને સાથ ઔર કોભી બદનામ કીયા હોગા.

બશીર—મીરજાને જયસેહી તુ પંજા ઉઠાયા મંયને અયસા કનપટીકા હાથ જમાયા કે ધડસે અડ.કર ભટસે હોકર ફટસે જ.મીનપર ઝટસે આના પડા.

કા.જી—અબેઠીંગ મારતા હય યે શેખી બધારતા હય.

બશીર—કા.જી.જી બસ જબાન રોકીએ નહીં તો મેરી ■ લવાર મયાનસે નિકલકર સારે જમાનેકો તારાજ કર દેગી ખુનકે દરિયા બહાદેગી

કા.જી—નમક .હરામ ,ગુલામ કયા કરેગા અપને આકાકી અટકાકી નમક હલાલી શેખી.યાં ઉડ.તા હય બાઝી

બશીર—ખંબરદાર કરતા હું મુઝસે ડરો મંય બડા જ- માં મર્દ હું મેરી ઇ.જજત કરો નહીં તો અપની તલવારકા ઝૌહર દિખાતા હું દોચાર હાથ અયસે પટેકે ચલાતા હું કે તુમકો બેરંગ બનાતા હું.

કા.જી—(તલવાર ખીંચકર) તો અચ્છા યું ન માનોગે

બશીર—હંય ખબરદાર (તલવાર નીકાલકર) તૌબા તૌબા .હકે.ત.બાલા ઈસ મુફેલસીકા મુંહ

કાલા ફુલ બનીયેકે પાસ રહે ઔર .કબ્જી. હમારે હાથમેં હો.

કા.જી—બસ ઈસી બરેતપર લડ.તાથા અકડ.તાથા બશ તે બેઅદબીકી હું સ.જા એક હાથ મેં યે મન .હુસનકા સર ઉડ.ા હું.

બશીર—વાહ આપભી ખુ.જુર્ગ હોકર કયસી બાત ફરમાતે હુંય બેકાર બિઘડતે હુંય અજી યે ફકત એક પ-ટેકે હાથ દિખાતાથા ઔર આપકો આજ.માતાથા મગર વાહ વાહ આપતો બડે દિલેર દિલશેર નિકલે

કા.જી—મગર યે કહો કે ઈસ .ખુનકા અન્જામ કયા હોગા

બશીર—ફીરોજસે ઈસ ખુનકા મવાખીજા હોગા.

કા.જી—મંયને સુના હય લોગ ઈસ. ખુનકા ઈલ્જામ તુમ પર લગોત હુંય મીરજા.કા ક.તીલ તુઝેબનાતેહુંય

બશીર—(ડરેક) નહીં તહીં

કા.જી—નહીં કયા હોગા અયસા.

બશીર—હાયરે બાવા હાયરે મૈયા કયા હુવા ભૈયા અજી .હુ.જુર મંયને તો કભી ચુહાભી નહીં મારા.

કા.જી—અબઈસ રોને પીટનેસે કયા હોતા હય કોઈ દમમેં સરકારી પ્યાદા ગિરફતારીકો આવેગા ફિરમ.જી મઅ.લુમ હોજાવેગા (દવાજે.કા ખટખટાના)

બશીર—અરે દેખનારે કોઈ આયા. કા.જી સા.હબ મુઝે

ગાના.

હાયરે અરેરેરે કોઈરેરે મેરી જાન મેરી જાન હદમહય
દુખ પાઈ મન તરસાએજી ઘભરાએ હાયરે
હરદમ રોવત રોવત .જાર .જારહું અબ કયા કરના હરદમ
ડરના છુપકર મરના હાયરેરે

અન્ના—(અંદરસે) દરવાજા ખોલો .આલીશાન.

બશીર—ઘરમેં કોઇ નહીં હય મહેરબાન કમ્બખ્ત બેઇમાન

કા.જી—કૌન હય મંય આતા હું

બશીર—અરે મંય જાનસે જાતા હું (કા.જીકા દરવાજા ખોલના અન્નાકા આના) કૌન હય .ખબરદાર મેરે પાશ ન આના નહીં તો જાનસે માર ડાલુંગા

અન્ના—અયલો સુવા નકટા યહાંભી આયા.

બશીર—અરી નકટી તુઝકો ઇસ.વકત .ખુદાને બચાયા નહીં તો સરકારી સીગાહીકે ધોકેમેં તુઝકો જાનસે મારડાલતા ન કુછ દેખતા ન ભાલતા.

અન્ના—કા.જી સાહબ મુઝકો પુરસત કમ હય અબ ફીરોજકો બુલાલા.

કા.જી—કહો .ખયર હય કયા .ખબર હય.

અન્ના—.શયર કયા સરાસર શરહય જીસસે ગુલનારકા ક્રિલનો અહિગર હય દર્દ જીગર હય જાનકા .ખતર હય જબસે ફીરોજ.કી જીલાવતનીકી .ખબર પાઇ હય એક આફત મચાઇ હય રોરોકર કયા.મત ઢાઇ હય.

કા.જી—આજતો મંયને ફીરો.જકો અપને મકાનમેં છુપાયા હય. મગર કલ .જુરૂર ચલા જાયગા ઇસમેં .જરાફ્રકે ન આયગા (આના ફીરો.જકા)

ફીરોજ—અય .ખુશ નશીફ્ર મેરી જીન્ગીપર તરસ ખાનેવાલી મેરી જીન્દગીકી કયા સુરત નીકાલી.

અન્ના—અન્નાકી જાન તેરે ક.દમોંપર કુરબાન અય નામપર જવાને તેરા યે હાલ દેખકર મેરા કલેજા શક હોતા હય. મુઝકો કલ.ક હોતા હય.

ફીરોજ મુસદસાત.

દિલ ગિરફ્તા હું મુશીબતમેં ગિરફતાર હું મંય,
.ખુદ સિતમ જીસકા હય શાહકી વોહ સીતમગારહું મંય
.ગમ કોભી જીસ્સેકે નફરત હય વોહ .ગમ.ખાર હું મંય
મૌત હય જીમકી દવા હાય વોહ બીમાર હું મંય
મુકસે અફસોસ યું અબ મેરા વતન છુટતા હય,
જીસ્ત રહે બુલબુલે શયદાસે ચમન છુટતા હય,

અન્ના—જાને મન ગોકે ઇસ વક.ત મુસીબતભી હય,
રંજકે બા.અદ હર એક શખ્સકો રાહતભી હય,
જીસકો તકલીફ હય ફિર ઉસકો ફીરા.ગતભી હય,
.અયશો આરામ હય દુનિયામેં સઉ.બતભી હય,
.ગમભી કરતે હંય જીન્હેં .અયશ સદા હોતા હય,
વહી હોતા હય જો મન્ઝુરે .ખુદા હોતા હય,

ફીરોજ—અફસોસ મીરજા.કે ક.ત્લસે મેરી ના.ઝુક મી.જાજે ગુલનાર મુબતિલાએ .ગમ હુઇ ભલાઈ મેં બુરાઈ હુઇ નેકી બદ્દસ હો ગઇ ;ખુબથા પહેલેસે હોતા જો હમ અપને બદખ.વાહ કે ભલા ચાહતે હંય ઔર બુરા હોતા હય.

અન્ના—બસ બઅયું નાસ ન કરો બેક.રારી કમ કરો મી ર.જાકે .કત્લસે જીયાદા ગુલનારકો તુમ્હારી જુદારિતકા .ખયાલ હય અજ.હદ મલાલ હય આજ હી કિસી વક્ત ઇસ મરીજે મુહ.બ્બતકી .ખબર લેના ચાહિયે આખિ.રી મુલાકાત કર લેના ચાહિયે

ફીરોજ—.હુકમ બજા લાઉંગા .જુરૂર આઉંગા.

અન્ના—તો અબ મંય જાતી હું.

ફીરોજ—બીસમીલ્લાહ .ખુદાકે હવાલે.

બાબ તીસરા પરદા દુસરા.

મકાને ગુલનાર

ગુલનાર ગાના.

બે .ખુદાને યે કીયા ઈ.શ્કમેં .આલમ અપના
.હાલે દિલ .ગયરસે કહેનેકો ચલે અપના
ન હુવા પર ન હુવા યે દિલે પુર.ગમ અપના
.ગયરકા હાલથા સમરેથે જીસે હમ અપના
ન સ.જીવાર હુઈ આખો હુવા દુનિયાકી.
ઢુંઢકર ઔર નિકાલે કોઈ આ.લમ અપના.

ફીરોજ—મેરા દીલ બહોત મગ્મુમ હય હસરતો યાસસે હુજુમ હય દિલ દરિયાએ .ગમમેં ડુબા જાતા હય જીસનનાતા હય અફસોસ ઇશકો હોય ઇ સક.દર નહીં મેરે આનેકી કુછ ખબર નહીં(ગુલનારસે)

શએર.

ગુલામ આપકા ખિદમત ગુ.જાર .હાજુર હય.
ઈધરભી દેખીએ યે જો નિસાર .હાજી રહય

ગુલનાર—ઓ હો કૌન મેરા પ્યારા ફીરોજ.

ફીરોજ—જી હાં તહી દીલસોજ.

ગુલનાર—ફીરોજ જાની તુમપર .ખુદાકી મહેરબાની આવ આવ સર ઝુકાવ મંય અપને ઘર થાતે હાથોં સે ઇસ ભોલે ભાલે ચહેરેકી બલાએ તોલલું કયા કહું મંય તુઝસે દિલ આજા.રકી હોંશ. મશહુરજ મોન મેં બિમતકી હોશ.

ફીરોજ—અય મેરી કમસીન બીવીઓ નાજુક દિલ જો તુ
મ્હારે સીનેમેં હય ઉસપર મેરે હાથોંસે સિતમ
ગુજ.રા મંય જુમરસે .ઉફ્શાક્મેં બે વફા ઠહેરા

ગુલનાર—અદાવત કુછ અગર હોવેતો મંય જાનું.
ભલા તુમ .જહર દે દેખો અસર હોવેતો મંયજાનુ

ફીરોજ—સચ હય પ્યારી તેરી સચ્ચી મુહબતકી બેકરારી
બાઇ.સે ઈન્તેશાર હય મગર મેરા દિલભી અપ-
ને કૌનકા પાયદાર હય.

શએર

તુમ્હારા હમસે જો ઓહદો વફા હય ઉસકો તુમજાનો
મેરે વાસદેમેં કુછ નાએ દિગર હોવે તો મંય જાનું

રૂબાઇ.

ગુલનાર—પ્યારે ફીરોજ અજબ હય મેરી તકદીર ઉલટી.
નાલએ ચાહ દિખાએ હય જો તાસીર ઉલટી
કિસ્કી બરગશ્તા નજ.રકી હુ. મંય બીમારકે હાય
કે મસ્તહાકી હુઇ જાતી હય તદબીર ઉલટી.

અબીયાત.

ફીરોજ—કમકર આ:હોહુંગા વક.તે સહ.ર હોનેકો હય,
.હાલે અબતર અબ મેરા રરકે .કમર હોનેકો હય

ગુલનાર—હમભી આ.ખી રહય અગર વક.તે સહર હોનેકોહય
રાતકો હમરાહ અપનાભી સફર હોનેકા હય.

ફીરોજ—અય નાસદ ના મુરાદ ગુલનાર ચેતો ફલક તફરક
એ પરદા.જકા ક.દમી દસ્તર હય અબ ઈસક.દર
હિરાસો વસવાસ કયા .જુરૂર હય.

અબીયાત

હય ખશરકે લીએ યે રોજે બદ
ખુશ રહેગા કોઈ ન હરગીજ.બદ
.ગમો રાહત હય જીન્દગીકે સાથ,
રન્જભી ફર્જ હય .ખુશીકે સાથ
જીસને લુટા મ.જા જવાનીકા.
કુસ્તા હુવા વોહ ના તવાનીકા

ગુલનાર—પ્યારે ફીરો.જ ક્યા યે ચાંદસા ચહેરા આંખોંસે
દુર હોગા નહીં નહીં મુઝે કભી ન મં.જુર હોગા

ફીરોજ અબીયાત

યે તો બતલાવ કે બમ ઈસમેં હમારા ક્યા હય
.હુકમ .હાકિમસે કીસી શખ્સકા ચારા ક્યા હય.

ગુલનાર—હમ તરસ તેહી રહે ઉમ્મીદે સિનકે લીએ
ક્યું મેરી જાન દિલ લગાથા ઈસી દિનકે લીએ

ફીરોજ—બસ ગુલનાર શબુર કર દિલપર જબ્ર કર સુબ્હ
કરી બહય આમાદસે સફરે .આશીક ક.રીબહય

શએર.

સદમએ કુરક.ત ઉઠાનેદે મુઝે
માનજા લીલ્લાહ જાનેદે મુઝે

ગાના.

ગુલનાર—

તુ સાથ મોહે પીયા વહાં લેજા મોરી બોંહ ન છાંડ પ્યારે
અરે પીયા પ્યારેરે ઇરૂજે માલેજા સિતમ નયા નહીંહે જીયા
મેહેરતો કર પીયા પ્યારે જરા પીતકી રીત ન યેતો પીયા
જાએ તોં મુઝે પીયા કલ છોડા

ગાના.

ફીરોજ—

દિલદાવરને દુખમેં ડાલા ઇસગમુકા હય અબ કયા ચારા
સાબી રહેતુ શાકિર હોતુ દિલદારા
કીસ્મતસે કયા ચારા હય; કુરકતસે દિલ પારા હય.
ઉલફતકા દુખ સારા હય દિલ પ્રાન પ્રાન દારા
દિલબરે બરતર તુઝપર દારા દારા દીલ,
અફસોસ પ્યારી મજબુરી નાચારી

મુસલ્લસ.

બલાહું કિસ્તરહ .હુકમે શહેજી શાનસે બાહિર.
નહીં જાતા વતનકો છોડ.કર અરમાનસે બાહિર.
કહી જો બાત તુને યે હય ઇમિકાનસે બાહિર

ગુલનાર—અફસોસ ફીરોજ કયા મેરા અરમાન.

ફીરોઝ—વહીં નિકલેગા યે અરમાન.

ગુલનાર—અય મેરે પરદેશી શૌહર ગુલનારકો કિસપર
છોડતે હો કયા મુઝસે મુંહ મોડ.તે હો રીશ્તએ
મુ.હબ્તકો તોડ,તેહો.

ફીરોજ   ક.ત્આ

કિ.સમતને યે રંજ બાવફાકો સોંપા
સુલતાને હમે રન્જો બલાકો સોંપા
તકદીરમેં જો લીઆથા પુરાવોહ હુવા,
લો આપ ગલે મીલો .ખુદાકો સોંપા.

(ફીરો.જકા ગલે મીલકર જાના ગુલનારકા ,ગશ ખાકર ગિરના વાલીદાકા આના.

વાલીદા—અફસોસ ઇસ નાદાનકે દિલપર મીરજા.કી મૌતકા

કિસક.દર અસર હુય અપને બેગાનેસે બે ખબર હુય શાયદ રોતે રોતે ગિર ગઈ હુય સદમેસે .ગશ ખાગઈ હુય ગુલનાર પ્યારી મુંહસે બોલો મંચવારી

ગુલનાર—(હોંસમેં આકર) ફીરો.જ હાય.ફીરો.જ ફીરોજ

બાનુ—અબતક કાતિલકા નામ લેકર ચોંક પડ.તી હુય. એડી.યાં રગડ.તી હુય કયા હુય મેરીજાન.

ગુલનાર—અમ્માજાન આપ ઈશવક.ત કહાં

બાનુ—કયું બેટા .ખયર હુય યે કયા હાલત.

ગુલનાર—અમ્માજાન ફીરો.જ કા.તિલકો અગર મંય પાતી ઉસકો ઈસિ સિતમકા મ.ઝા ચખાતી વોહ મેરે ભાઈકા કા.તિલ નહીં બલ્કે મેરા કા.તીલ હુય હાય ફીરો.જ હાય ફીરોજ.

બાનુ—સબ્ર કરો બેટા અબતો શહરસે નિકાલા ગયા બલ્કે અ.જબ મેં ડાલા ગયા અપને એમાલોંકી સ.ઝા પાયગા બહોત રંજ ઉઠા.યગા

ગુલનાર—અમ્મા યહીતો મેરે દિલકો જી.યાદા મલાલ હુય ઈસીકાતો .ખયાલ હુય કે મેરે દિલપર ઉસકા વાર ચલ ગયા ઔર વોહ અપની જાન બચાકર નિકલ ગયા.

બાનુ—નાદાન ગુલનાર મંય નિસાર તુમેરે ઘરકા ચિરા.ગ હુય તુઝહીસે મેરા દિલ બા.ગ .બાગ હુય મંય તેરે બાયકા પય.ગામ લાઈ હું તુઝે એક બાત પુછને આઈ હું.

ગુલનાર—ફરમાઈએ .હુ.ઝુર કયા બાત હુય ખિ.લાફે દસ્તુર જીસમેં મેરી રાયકી .ઝરૂરત હુય મુઝકો

કેમાલ કુયરત હય.

બાનુ—નવ જવાન મુશરીફ જો એક લડ.કા આ.લી .ખાન્દાન હય આહ.એ ઇજતતો શાન હય ઉસસે તેરી શાદીકા ધ્યાન હય ઇસ લીયે તેરા બાપકા ફરમાન હય કે. ગુલનારકીભી મરજી લેની .જુરૂર હય. બતા તુઝકો મન્જુર હય યાના મન્જુર હય.

ગુલનાર—ઈસ ગમમેં શાદીકા નામ કયા .જુરૂર હય.

બાહે—યેતો દુનિયાકા દસ્તુર હય કોઈ મરતા હય કોઈ .ખુશી કરતા હય કોઈ ગુન્ચા હંસતા હય કોઈ કલી મરઝાતી હય કીસીકા જના.જા જાતા હય કિસીકી બરાત આતી હય જબ દુનિયાકા .કયામ હય તો દુનિયાકા ઇન્તેજામ હય

ગુલનાર—અમ્માજાન મંય જહાંતક .ગૌર કરતી હું શાદીઓ બયાહકે નામસે ડરતી હું .જબાન ખોલતી શરમાતી હું મરદોંકો બેવફા પાતી હું ઇસલીએ આ.જાદી પસંદ કરતી હું એકલે રહેનેકી .ખ્વાહિશ ચન્દ દર ચન્દ કરતી હું.

બાનુ—અગર હર ઔરતકે દિલમેં યે ખયાલ આતા તો દુનિયાકા ઇન્તે.જામ બીગડ.જાતા અગર હમકોભી શાદીશે ઈસી તરહ નફરત હોજાતી તો તુઝ અયસી પ્યારી બેટી કહાંસે આતી.

ગુલનાર—અમ્માજાન ગુસ્તાખી મઆફ યે અમરતો હય મેરે ખિ.લાફ] ગફુર દૌલાકા આના] કયું બેગમ ગુલનારકો વોહ .ખુશખબરી સુનાઇ.

બાનુ—સાહબ મંય ઇન બાતોંશે .બાજ આઈ ઇસ .જમાનેકી લડ.કીયોંમેં .ગયરતકા નામ નહીં શર્મશે

કામ નહીં મંય કુછ દ.ખલ નહીં દેતી તુમ જાનો ઔર તુમ્હારી બેટી

.ગફુર—તુરદી દા કયા મન્જુર હય :મુશરરીફ એક નેક બ.ખ્ત લડ.કા મશહુર હય

ગુલનાર—અય વાલીદે મહેરબાન ગોકે મુશરરીફ નેકબખ્ત હય મગર મુઝકો તો મરદોંસે નફરત સખ્તહય

ગ.ફુર—ઓ શો.ખદીદા તેરેભી યે મજાલ હુઈ કે હમારે .હુકમકો ટાલે હમારે સવાલમેં પચ નિકાલે.

ગુલનાર— શએર.

ચાહિયે દુનિયામેં રલકર શુગલ આ.જાદીકીજીએ
બે વફાઓંસે નહીં મન્જુર શાદી કીજીએ.

.ગફુર—હાય યે કયા કહા ઓએ હયા ફિરતો કહે કયા બોલા.

ગુલનાર— અબીયાત.

વાજીબુલ ક.ત્લ હું યા મુસ્તહકે.દાર હું મંય.
કયા કહું ઈસ દિલે નાશાદરો લાચાર હું મંય

.ગફુર—મીલાદો ખાકમેં ઈસ દિલકો જો આરામ હાસિલહો ન મેરે ઘરમેં તુહો ઔર ન સીનેમેં મેરા દિલ હો.

ગુલનાર—વા કઈ, યહે દિલ ઇશી સજા.કે કાબિલ હય મગર દુસરેકા મિલક હય મેરા માલ નહીં વર્ના ઈસકે ટુકડે કરનેમેં કુછ મલાલ નહીં

.ગફુર—ઓ બદ ચલન દુખ.દિદાહન તેરી ઈજ્જત કયા હો ગઈ મુઝસે આંખ મિલાતી હય .જરા નહીં શરમાતી હય પયદાહો તેહી મરજાતી તો મેરી આબરૂ ન જાતી.

ગુલનાર—અય વાસીદે મેહેરબાન મેરે યહે જવાબ કહા મગર .હજરતે .ઇશ્કે મદદગાર બનકર મેરી હીમ્મત બ.ઢાતે હંય તો યહે કલામ મેરી .જબાન

પર આતે હુંય.

શએર.

ગરચે બદના મીસ્ત નજ.દે આ.કિલાં.
મા નમી .ખ્વાહેમ નંગે નામ રા.

.ગફુર—મગર ઉસકા કય નામ હય જીસકે .ખયાલમેં તુ
બે આરામ હુય.

ગુલનાર— શએર.

જબ કભી ઉસ દિલ રૂબાકા નામ લેતી હું
તો પહેલે હાથોંસે કલેજા થામ લેતી હું.

.ગફુર—આ સુડેલ બે હયાના સજા એહે કયગી બે હયાઇ
હમને કયા પુછા તુને કયા બાત સુનાઇ ઉસકા
નામ જબાન પર ન લાઇ.

ગુલનાર— શએ.ર.

ક.લ્લકો મરગુબ જીસકા .હુસ્ન બ.જમ અફરોજ હય,
નામ ઉસ સફ્ફાકકા જલ્લાદકા

.ગફુર—કયું નામ લેનેમેં કયું ફકી. ગરદન કયું. ઝુકી.

ગુલનાર—નામ લેનેમેં ઇસલીએ રૂક જાતી હું કે ઇસ
નામકે દુશમન હજા.રો પાતી હું

.ગફુર—કયા વોહ હમારાભી દુશમન હય.

ગુલનાર—વોહ તો કીસીકાભી દુશમન નહીં.

.ગફુર—તો ફિર લોગ ઉસકે દુશમન કયું હંય

ગુલનાર—યે તો કાયદા હયકે અચ્છોં કે ગુરે દુસમન આ.-
લિમકા જાહિલ દુશમન .ખુબ સુરતકા બદ સુરત
દુશમન, દૌલત મન્દકા મુફલીસ દુશમન.

શએર.

.ગફુર—મુમકિન નહીં કે નેકકા દુશમન જહાનહો
જબ તક ન કુછ બુરાઇકા ઉસસે ગુમાનહો

ગુલનાર—બહોત લોગ અયસેભી હંય કે જા બે સબબ

કીસીકે દુશમન બન જાતે હૈંય બદજન હો જાતે હૈંય મગર આખિરમેં જીલ્લત ઉઠાતે હૈંય મુંહ કી ખાતે હૈંય બહોત પચતાતે હૈંય

શએ.ર

હસદ રખતા હય જો એહલે હુનરસે
મીસાલે અશ્ક ગિરતા હય નજ઼રસે

ગફુર—ઓ હુજ્જતી તકરારી કયું હુઈ હય જીન્દગી ભારી નામ બતાનેમેં ઈસકદર આરી

ગુલનાર—સુનીએ જનાબે આલી મંય નામ બતાતી હું વોહ મુબારિક નામ જબાનપર લાતી હું રૂહો જફરકી નશાની ફીરોજ જાની.

ગફુર—ઉફ એક તીર કલેજે કે પાર હો ગયા દિલ ફિગાર હો ગયા, શીના દાગદાર હો ગયા વો ના શુદની યે કિસકા નામ બતાયા. દુશમનકો દોસ્ત ઠહેરાયા આબરૂમેં બટા લગાયા ઓ જ઼લીલો ખ્વાર તુઝપર ખુદાકી માર દુરહો સામનેસે મુરદાર (જાના ગફુરકા.)

ગુલનાર—અમ્માજાન કયા મેરે બાપકી તરહ અપનાભી દિલ પથર કર લીજીએગા મેરા સાથ નદીજીએગા

બાનુ—બેટી ઈસ ખયાલકો દિલસે નિકાલ દુશમનકી દોસ્તીપર ખાકડાલ મંય અપની મામતાસે મજબુર હોકર ફિર તુઝકો સમઝાતી હું કે ઈસ મુહબ્બતમેં તેરી જાન જાયગી. યા તુરાહત પાયગી.

ગુલનાર—ખયર ઈતની સુરત આપ નિકાલીએ કે ચન્દરોજ઼ ઈસ ઉકદકો ટાલીએ જબતક મંય અપને દિલકો ઠહેરાઉંગી ઔર આપકા હુકમ બજા લાઉંગી.

બાનું—ખયર યે મન્જુર હય દો ચાર રોજ઼કા જમાના કયા દુર હય. (ગુલનારો બાનુંકા જાના)

બાબ તીસરા પરદા તીસરા.

મકાને કાજી

અશઆર

સુશરરીફ—ફરમાઈએ જનાબ મેરી બાતકા જવાબ.
કાજી—કાફી હય તેરે વાસ્તે વોહ રાતકા જવાબ,
સુશરરીફ—આપકા વોહ કૌલ મેરે દિલ નશીં હોતા નહીં
કાજી—ઉ.કદ હોજાએ તેસા મુઝકો યકી હોતા નહીં
સુશરરીફ—કંઇ

કાજી—દેખતા હું મંય હરએક બેતાબ ફરતે .ગમસે હય.
કબ ફરા.ગત આપકો મીરજાકે સફ માતમસે હય.

સુશરરીફ—યહી તો જીયાદા જીન્દાકા સબબ હય ગુલનારકે વાલિ દયનકા યહી મતલબ હય કે ગુલનાર ઇસ .ગમકો ભુલ જાય શાદીકી 'ખુશીમેં' દિલકો ચયન આય.

કાજી—મુઝકો હયરત હય કે યે કામ કયું કર હો.ગા.

સુશરરીફ—મુક.રરર હોગા.

કાજી—નહીં ઇસ કામકે ન હોનેકા સબબ ઔરભી હય.
સુશરરીફ—ઇન બાતોસે મેરે દિલકો ત.અજ્જુબ ઔરભી હય.

કાજી—ચયન બે ગુલકે કભી બુલબુલે શયદાકો નહીં,

સુશરરીફ—હો ન બુલબુલ તો તસલની ગુલે ર.અનાકો નહીં
કાજી—મગર બુલ બુલકો જીસ ગુલકા .ખયાલ હય ઉસકા મીલના તો મહાલ હય.

મુશરરીફ—યે તો ફુરમાઇએ જનાબેવાલા ઇસ બાઇસકા કયા નતીજા નિકાલા.

ક.ાજી—ગુલનારકે દિલકા .હાલ મંય જાનતા હું ઉસકા મનશા પંયચાનતા હું

શએર

.ઉક.દકો તુમસે વોહ કયા રા.જી હુઈ,

મુશરરીફ—કિસ્તરહ સમઝુકે નારાજી હુઇ.

ક.ાજી—અપની જબાનસે ઇકિ.રાર કરે

મુશરરીફ—હ.જાર બાર કરે

ક.ાજી—(ખુદસે) .ખુદા કરે દિલકો ફિક પયદા હો ગઈ દેખે કયા હોતા હય.

ક.ાજી—ફીર કયા મુશકીલ હય યહીતો ખ્વાહિશે દિલહય

મુશરરીફ—લીજીએ વોહ મસ્તે ના.જ આતી હય, અબ ઇસ બાતકી તહ.કીક હો જાતી હય.

ક.ાજી—(ખુદશે) .ખુદા કરે દિલકો ફિક પગદા હો ગઈ દેખે કપા હોતા હંય.

ગાનો.

મુશરરીફ—બોલોજી મંયવારી જાન હમ સાજન.
બેઠે તુમ આ મેરે ઠાપન
તુમ સંગ હમરી લગન લગત હય.
જીનકો બચનસે થામ થામ રામ.

શએર

ગુલનાર—આહ વોહ દિલકી લગી હયકે સુનાહી ન સકે
લજ્જ.તે ઇશ્ક. વોહ શંયહયકે બતાહી ન સકે

મુશર્રીફ—મગર જાને જાં હાલે દિલકે બયાનમેં ઈતના તઅમ્મુલ કયું ફરમાઈએ ઇજ.હારે હાલમેં કિસ લીએ શરમાઇએ.

અબીઆત

બાત કુછ રાજ નહીં હય કે બતાહી ન સકો,
આંખ કુછ બોઝ નહીં હય કે ઉઠાહી ન શકો
.અજબ તશવીશ હય પયદા તુમ્હારે જાં નિસારાંમે
બયાને ફિક્ર કીજે હાલે દિલ અપના ઈશારાંમેં

ગુલનાર—હાલે દિલ હાય ન કુછ આપ હમારા સમઝે
આદમી વોહ હય જો ચીતવનકા ઈશારા સમઝે

મુશર્રીર—હાં હાં મંય શમઝતા હું સાફ સાફ કહેનેમે શરમાતી હો કુછ જબાનપર લાતી હો કહીએ ક.ાજી સા.હબ અબતો આપકો યકીન આયા મેરી મસ્તેંના.જને કયા ફરમાયા

મુ. ખુમ્મરો

ક.ાજી

જો કુછ હય ભેદ ઇસમેં ઇસસેતો મંય બે.ખબર સામેઅ
કલામે ,જાહિરીપર કરતે હ ય ના.હક .જરર સામે.અ
યે હાલે કારકો ભુલે હુવે હંય સર બસર સામે.અ
સમઝતે હ ય ન મતલબ અપને અપને તૌર પર સામે.અ
અસર રખતીહય આતીશકી .ગજલ મજ્જુબકી બડ.કા.

મુશર્રીફ—કા.જી સા.હબ આપ બેકારકી દલીલ કરતે હંય બાતબાતમેં મુઝે .જલીલ કરતે હંય,

અશઆર.

ગોજબાંકો બન્દ કરતી હય હયા આઇ હુઇ.

કહે રહી હય હાલ દિલકા આંખ શરમાઇ હુઇ.

કાજી—વાં દિલમેં .ખયાલ ઔર હય યાં મદેનજર ઔર
વાં મતલબે દિલ ઔર હય કુછ ઔર ઇધર ઔર

મુશરરીફ—ઉઠાદો શર્મકા પરદા બતાદો લાલે દિલ હમકો
છુપાકર રીઝે ઉલફત કર રહી હો .જારે દિલ હમકો

ગુલનાર—(મુસલ્લસાત) સાફ કહેતી હુ કે શીરોજપે માઈલ હું મંય
ઈસ્તિર ફમેરી ક.જા કહેતી હય બિસમિલ હુ મંય
મેરે તાબક.દમ દાદ ભરા દિલ હું મંય.

મુશરરીફ—સીતમગર કીના જો એયાર તુફ ઇસિ બેવફાઈપર
બનાકર અપના શથદાલું કમર બાંધી બ.ડાઈપર.
હજારોંબાર લઅ.નત ઇસ તેરી બે ઇન્મેનાઇપર

ગુલનાર—બેવફાઓંસે વફાદાર વફા કરતે હંય,
જો હમેં અપના સમઝતે હંય દ.ગા કરતે હંય
હમકો અચ્છા જો સમઝતે હંય બુરા કરતે હંય.

મુશરરીફ—અરી ઓ બેવફા ઔરત એયાર મકકાર તુઝપર આલમકી ફીટકાર મંયને તેરી શર્મ ભરી નિગાહોંપર અપના દિલનિસાર કીયા ઔર ઇન્હી આંખોંગે ઉલટા મુઝપર વાર કીયા

ગુલનાર   મસલ્લસ

તુમ થે મેરે ચાહને વાલે મગર મંયતો નથી
.ઇશ્કમેં ગિરીયાં તુમ્હીંથે ચશમતર મંયતો નથી
મુબતિ લાએ દર્દ દિલ દર્દે જીગર મંયતો નથી

મુશરરીફ—બસ .ખામોશ .ખુદારા સિતમ આરા સુસીયા એ.હવાલ સારા

શએર

દિલ હો ગયા ફિગાર જીગર .ગમસે ફુટ ગયા.
જોરો દ.ગા શ.આર મેરા દમ ઉલટ ગયા.

ગુલનાર—(મુખમ્મસ) ર.હમ આતા નહીં ઇસવક.ત જો તુઝપર મુઝકો.
ગસ ઇંસી વાસ્તે કહુતેહુંય સિતમગર મુઝકો
અભી મિલ જાય જો ફીકોજસા દિલબર મુઝકો.
તો કહે એહલે વફા .ખલ્ક મુક.રરર મુઝકો
બસ તસબુર ઉંસી દિલ બરકા હુય દિનબર મુઝકો

ગાના.

મુશરરીફ—ભરમારી નજરીયા તો કાલાજ ન આઇ
તોરી જયસી મનાચેસી તોરીરે નજરીગા.
રંગ રંગીલી દૌર ચુપકે તોર દિખાવે
નરંજ તોકાલાજ ન આવે.
તજ બયઠી હું તનમન ધન સબ .ઇસ્કમેં હોકર બાપરીયા
સાજન નહીં અજન કરે સહારો સંગલકા બેચનકરે
ડુબ રહી હુય નાવરીયા

મુશરરીફ—કમ્બખ્ત નાસબ્જાઈ અયસી બે હયાત મુહપર
લાતે હુવે જબાન બન્દ ન હુઇ તુઝસી બેગ.યરતો
બે શર્મ પયદા હોતેહી .જમીનકા ગયવન્દન હુઇ
અબ અગર ફીરોજ ચન્ડાલકા નામ આયા તો
જાનકે ક.જાકા પય.ગામ આયા.

ગુલનાર શએર

ઉડાદે સર મેરા તનસે તેરા એહસાં બરાબર હુય

જો ઈસ્કે નામપરઆએ કજા કયા ઈસસે બહેતરહય
કા.જી—અય નવજવાન મુશર્રીફ જયાદાન જોશમે આપ
ગુસ્સા છોડો હોંશમેં આપ તુમ ઈસવકત જાવ
મંય ઈસ્કો સમઝા હુંગા રાહપર લાહુંગા.
મુશર્રીફ—બન્દગી લીજીએ .ખુદા હાફિજ.
કા.જી—જાઈએ આપકા કીબ્રીયા હાફીજ (જાના મુશર
રીફકા.
ગુલનાર—અય મેરે સરપરસ્ત મખદુમ કા.જી:

શએર

મેરે દર્દે દિલકી દવા કીજીએ.
કરમ મુઝપે બહેરે .ખુદા કીજીએ.

કા.જી—ગુલનાર તુમકો યાદ હોગા ઈબ્તીદિ ન કેલીએ મં-
યને તુમકો સમઝાયાથા.

અશઆર.

ઈધર હય .ખોફ જાંપર ઉધર ઉલફત તેરી દિલમેં
.અજબ તરાવીશ મેં હું ઓર પડી હય જાન મુશ્કીલમેં
ઇસ બાતકી તદબીર જ.હા હો નહી સકતી,
બરગરતા મુક.દરકી દવા હો નહીં સકતી
ગુલનાર—મુક.દર ફિર ગયા હય ગર હમારા
કરેગા ફયસલા .ખન્જર હમારા.
કા.જી—કયા દિલમેં રહે તુને બાત હામી અફસોસ.
કમ્બખ.ત રહે મરએ નવ જવાસી અફસોસ.
અચ્છા તુ તકલીફ સહેગી કબ્રમેં જીતેજી રહેગી.

મુસદ્દસ.

ગુલનાર આગમેં કુદ પડું ડુબકે પાતીમેં મરૂં.
શેરકે મુંહમે મંય જાઉં મંય જવાનીમેં મરૂં.

મોત હર તરહ નોરદાઉઓ નહ્નાની મેં મરૂં.
આતીશે .ગમમેં મરૂં અરક ફ્સાની મેં મરૂં
મોત હર તર.હકી હય દિલસે ગવારા મુઝકો
શકલ દિખલાએ જો વોહ એક મેરા પ્યારા મુઝકો

કા.જી—તો તુ અસલી નાદાન ભોલી ભાલી ઔર અયસી હીમ્મત વાલીને એ દવા કીશીથી ચંદ .કતરોંસે ફોરન .ગશ આયગા જી સુન સુનાયગા માબાપ મુરદા સમઝ કર તુઝકો દફ્મેં સુલાએંગે, ફીર હમ ફીરોજ કો વહાં લેકર આયંગે, બસ અબસે કે હદે ઓકદ મન્જુર હય (જાના)

બાબ તીસરા પરદા ચૌથા

મકાને ગુલનાર.

.ચ.કુર—કહાં હય વોહ શોખ દીદા આફત રસીદા કયું તુમને મેરા હુકમ પાલા અબતક ગુલનારકો મેરે ઘરસે નીકાલા.

બાનુ—સાહબ ગુસ્સા છોડો યું સું રીશતા ન મોડો અભી નાદાન હય, ગુલનાર નાદાનીકી બાતેં હંય યે બાતેં અપનીહી પશેમાનીકી હંય.

ગ.કુર—નહીં, નહીં મેંય હરગીજ નમાનુંગા, અગર ઇસકી હીમાયત કરેગા તો તુમકો દુશમન જાનુંગા.

બાનુ—વોહ મેરી ઇજા.જતસે કા.જીકે મકાનપર ગઇ હય, આવેગી તો ઉસકી નીયત માલુમ હો જાવેગી (ગુલનારકો દેખકર) લો વોહ આતી હય. (ગુલનારકા આના)

ગુલનાર—અય વાલીદ મંય અપને ગુનાહકી મઆફી ચાહતી હું, કાજી સાહબકી નસીહત સે મુઝકો પસંદ હુઈ. આપકે હુકમકી પાબન્દ હુઈ, હુકમ જો આપકા હય ઇશસે દીલી હય સચ હય માબાપકે કદમુકે તલે બહીશત હય.

ઠાકુર—શાબાશ મેરી બેટી શાબાસ

શએર

તેરી કીસમતકા સીતારા ઔજપર તાબાં હુવા.
તુઝકો અપની જો ઇતાઅતસે ગુમાં હુવા.
મંય બહોત જલ્દ તુમહારી શાદીકા સામાન કરતા હું
(જાના ઠાકુરકા બાનુકા)

ગુલનાર— ગાતા.

બારી અબમેં જાન દેહુ બારી અબ.
મંય જાન બુઝકર મીલુ સજનસે ગરવા લગાઉ
વાહ દરસ પાઉ કથસે હીમ્મત દીલ અગર પાએ
સંકટ દુખ સરજાએ. બારી.

સહેલીઆં— ગાના

કીસ દીલબરસે દીલઆને ઇકરાર કીયા હય શાદીકા.
દીલ શાદ કીયા ઇસરાર કીયા ઇકરાર કીયા હય શાદીકા
જોડા શહાના તુમકો પેહનાયે ખુશીયા મનાયેં.
શાદી રચાયે તેરેહી કારન ચંદ બદન
સનગારા હય શાદીકા.

શએર.

સહેલી—હય યે મેરે ગયે નાચા જમાના જોડા.
ગુલનાર—હય કફન મેરે નસી બોંકા પુરાના જોડા
સહેલી—અય રશકે ચમન યે પોશાક જેબે બદન કીજીયે
શાદીકી ખુશીમેં બંદીકો ઇનઆમ દીજીએ.

ગુલનાર—અચ્છા અય મેરી સહેલીઓ અલએલી એ અબ
તુમ જાવ, મંય તુમસે થોડી દેરકે લીએ રૂખ.સ-
શત હોતી હું, મુઝેનીદ આતી હય મંય સોતીહું

શએર.

સહેલી—રોજપર ફુલોંકી હો આરામસે સોના નસીબ.
ગુલનાર—સેજકે બદલે હો મુઝકોં કબકા કોના નસીબ

(જાના સહેલીઓંકા) અફસોસ દુન્યા ના પાયદાર
હુબાબ આ સાર જીન્દગીકે લીએ ઈસ અયશ ફાનીકે લી-
એ કીસસે મોહબ્બત કરના ઇશ્કકા દમ ભરના બેકાર બેકાર.

ગાના.

મનજી.રે ચરામેં હંય બારી ચવે દુન્યા હમકો.
પુતલીયા રોજ દિખાતી હય તમાશા હમકો.
મજ.હએ મર્ગ .ગમે ઇસકમેં હય ચેન જીયા
હેથ દેમ ખન્જરે કા.તિલ દમે .ઈસા હમકો.
હમ મુજી.ર હોનેકા કોઇભી અપના દમે મર્ગ
મનજી લે રાહે .અદમ ચલના હય તનહા હયકો
.ખત યહે લીખના તુમેરી ગોએ તારીખે વફાત.
કે તેરે વસલકી તા મર્ગ તમન્ના હયકો

શએર.

હસરતે કબ્રમેં ભી સાથ રહેગી મેરે.
જારકેભી ચયનને દગા દિલ શયદા મુઝકો.

અફસોસ અય જંગલી બુટીયોંકે બને હુવે એકે મુ-
રક્કબ અબ તુ અપની તાસીર દીખાયગા આહ મુઝકો યે
આલમેં હસ્તી છોડના પડે.ગા દુનિયાકી દિલ ચસ્પીઓંસે
મુંહ મોડના પડે.ગા મગર નહીં મરના તો અય હયાત
હય. યે .ખુમારતો ઇશ્કકે કરામત હય મેરા પસવાસ
બિલકુલ વાહિયાત હય.

અબતો ઘરકે યે કહેતે હુંય કે મરજાએંગે,
મરકેભી ચયનન પાયોતા કિધર જાએંગે.

શએ.ર.

અય જહરે મુરકકબ મુઝે બાત નહીં નહીં આએ હ-
યાત તુમેરે દિલદારકા દીદાર દિખા યા અલ્લાહ કયસી
ઉદાસી છાઈ હય. કયસી ભયાનક રાત આઈ હ-
ય, ફીરોજ. કાનામ લેકર યેહ અર્ક પીતી હું
(પીના) ઉફ સર ચકરાયા અંધેરા છાયા .ખુ-
દાયા જબાન લડ ખડતી હય આંખ બંદ હુઈ
જાતી હય.

શએર.

દિલ સમાલેશે સંભલતા નહી નકશા કયા હય,
.ખાકમેં મીલતે હુંય અરમાન યેહ હોતા કયા હય.
દર્દ ગામેં મરતી હું ગુનાહોંસે ઉંજ કરતી હું (મ
રજાના ગુલનારકા આના અન્ના)
અન્ના— શએર.
કયા મીઠી નીદમેં સોલી હય ઉઠાઇ હુઈ
હય જવાની કે ગુલિસ્તામેં બહાર આઇ હુઈ
મેરી ભોલી ભાલી જવાનીકી નીંદમે સોનેવાલી ઉઠો
કયા હય .ખયર કરના .ખુદાયા કિતના જગાયા પરહોશ
ન આયા અરે યે તો મુઈ યે કયા કયામત હુઇ (આના
બાનુકા)
બાનુ—યે કયસા સોર હય ઘરમેં ચોર હય.
અન્ના—હાય બેકસી બેબસી મેરી પ્યારી ચલ બસી.
બાનુ—યા ઇલાહી યે કયા કરે રહુવા ઇસકી જાનપર કય
સી તબાહી મેરી નાઉ કુછ જવાબ તો દે મેરી
બેટી કુછ જવાબ તો દે.
.ગપુર—યે કયા હય કયસા હશ્ર પારપા હુવા.
બાનુ— અશઆર
જીતેજી મેરી આશ તોડી ચલી

મેરી નાવ મુઝકો છોડ ચલી
અફસોસ મંય કિન આંખોસે દેખું યે તમાશા
હો સામને મું બાપકે ઔલાદકા લાશા.

(આના મુશરરીફકા)

મુશરરીફ—યે કયા શોરો ફુગાં હય. યે કયસા મુરદઈ બપાં હય.

અશઆર.

સુના જાતા હય હોતા હય યે માતમ કિસકા
યે કયસા શોર હય હર દિલપે યે ગમ કિસકા.

ગફુર—કયા કહે તુમસેકે કરતે હુંય યે માતમ કિસકા
હય બની પર યે બના ઉકદ કરે હુંમ કિસકા

મુશરરીફ—હાય મેરી નાશાદકી લાશા હય; જીસકો બાગે ખુલ્દકી તલાશ હય.

ગાના

મુસાફિર બીછડે બેચારે જાની કૌન કરવાકી બતીયાં
હુંઢો કિસમેં ફિર દરસ કૌન દિખાવે
કૌન નગરીયા મીલે ઘરીયા તડપ તડપ જાગેં

ગફુર—સબ્ર કર અય નવ જવાન સબ્ર કર.

અશઆર.

તકદીરસે ઇન્સાનકો કુછ મિલ નહીં સકતા
કિસમતકા તો શાતો કભી ટલ નહીં સકતા.

અન્ના—કીસલીએ યે રન્જો મહનકા સામાન.
ઇવજે ઉકદ હુવા અબ ગુસલો કફનકા સામાન.

બાબ તીસરા પરદા પાંચવાં

શકીસ્તા ઝોંપડા.

ફીરોઝ—યા અલ્લાહ કયા બાત હય કયશી ભયાનક રાત હય. બદલતા કરવટે સકુનમેં નહીં બાહિરા

દિલપર મેરે કોઈભી મલાલ નહીં .ખુદ વખુદ આજ પરીશાન હય નજ્મ કયા નયા રંગ દિખાનેકો હય કીસમત મેરી (કિસીકે પાઉંગી આહા પાકર) કૌન .ખબરદાર કદમ આગે ન બઢાના.

બશીર—મંય હું આપકા .ખયરખ્વાહ.

ફીરોજ—મંય નહીં જાનતા ઈસ અંધેરી રાતમેં તું કૌન હય, મુઝકો ધોકા હોતા હય નામ બતા.

બશીર—અય રન્જો .ગમ કે અસીર મંય ખા.દિમ બશીર

ફીરોજ—બશીર યે કયસી શકલ બનાઈ હય ફાલી પોશાક કિસને પહેનાઈ હય.

બશીર—આપ તલવાર મયાનમેં કીજીએ મેરા દિલ ઠહેરે તો મંય કહું.

ફીરોજ—કહો કયા કહેતા હય બશીર.

શા.એર.

શાદ ના.હક હંય બસર અયશમેં કરને વાલે,
દેગએ દાગે જુદાઇ નહીં મરને વાલે.

ફીરોજ—કયા કહેતા હય કહે કુછ સાફ સાફ અરે .ખબર હય.

બશીર—અબ .ખયર કહાં યહાં તો શર હય જીસ્સે મજબુર હર બશર હય.

ફીરોજ—કયા .ગજબ ટુટા કયા સિતમ હુવા કયસા અલમ હુવા.

બશીર—ઓ ગુન્ચએ દહન રશ્કે ચમન નાજોંકી પાલી ગુલજારે વફાકી ગુલે નવખેજ ડાલી બરંગે શરૂક. જીસકે રૂ.ખે શા.ખકી લાલી આંખે ગુલે નરગીસ હંય અબર વોહ પાલી.

શાએ.ર.

અફસોસ સદ અફસોસ ન.જર ખા ગઇ ઉસકો.

આઇ ન જવાની કે અજલ આ ગઇ ઉસકો.

ફીરોજ—કયું કયા મેરી પ્યારી હલાક હો ગઇ.

બશીર—જીહાં સબ આર.જુખાકે હો ગઈ.

ફીરોજ—કયું કર.

બશીર—બસ જનાબ વકત કમ હય જયાદા તશરીહકી ફિરસત નહીં યે મઆમિલા આપકો .ખુદ માઅલુમ હો જાયગા.

મુસદ્દસ.

ફીરોજ—મીલ ગયે .ખાકમેં અફસોસ સબ અરમાને દલી.
હુવા પામાલ ચમન ઔર ખિલીભી ન કલી.
ભુલ ભુલે જારકો દિદારકી ફુરસત ન મીલી.
રહે ઘયા ટુટ ફુગાં ઔર જબાં તક નહિ લી
જીતે જીહમકોતેરી તર્જે વફાને મારા.
હમકો અલ્લાહને ઓર તુમકો ક.જાને મારા.

.ખયર તુ જા ઘોડા દંગીડાક બીઠા મંય બહોત જલદ આતા હું અબ જીન્દગી બેકાર હય જીનેસે આર હય.

શ.એર.

તાલિબે મર્ગ હું અબ .જહરસે લેતા હું કામ.
સાથ ગુલનારકે મરકદકે કરૂગા આરામ.

અબ જાતા હું ઉસકો જીન્દા ન પાઉંગા તો મરકે .જહરસે અપની જાન ખોઉંગા.

ગાના.

પસે મર્ગ રંગ લાયા .અજબ ઇન્કેસાર મેરા.
જો રહા ફલકકે દિલમેં વહીથા ગુબાર મેરા.
તેરે .ગમકો કિસતરહ મંય દીલ આજારસે નિકાલું.
પડી હય રકીક. મેરા યહી જાંનિસાર મેરા.
રહા મંયતો બાસદે મરદન યે અસીરે નાતવાની.
જો ન પહોંચા તેરે દરગ કિસદિન ગુબાર મેરા.

બાબ તીસરા પરદા છઠ્ઠા.

મકાને કા.જી

શૌકત—અસ્શલાયો .અલય કુમ.

કાજી—વઅલયકુ મુસ્સલામ કહીએ ફીરોજ.કી કયા હાલત હય વોહ મેરા .ખત પહોંચા.

શૌકત—કયા કહું સાહબ મજબુરથા મેરે એકે દોસ્ત પર આફતકી ઘડીથી મુઝકો ઉસકી ફીકથી ઉસ વજસે મંય વહાં ન જા સકા.

કા.જી—ફીર વોહ.ખત કહાં હંય

શૌકત—મેરે પાસ.

કાજી— શાએ.ર.

હાથસે વક.ત ગયા જીસ્કા હય આના મુસ્કિલ.

અબતો હય ફીરોજકી જાન બચાના મુસ્કિલ.

ચલો બસ જલ્દી જાવ એક બે લચા મુઝે લાદો.

કા.જી—અફ્સોસ મંય કયા સમઝતાથા ઓર યહાં કયા હુવા ઉધરતો કમ્બખ્ત જીન્દા દરગોર હય ઇધર હુસરતો યાસકા જોર હય. હયરાન હું કે અબ કયા કરૂં.

શા.એર

.અજબ હયરતને ઘેરા હય, અજબ ઓહવાલે મેરા હય.

મદદ કર અય મેરે મોલા, ભરોસા મુઝકો તેરા હય.

.ખયર ક.બરસ્તાનકી રાહલુ જો કુછ બને સરપર સહુ યે દવા દારૂઅ. હય સાથ લેતા ચલુ શાયદ વક.ત પરકામ આય કિસી મજ.લુમ કીજાન બચાએ.

બાબ તીસરા પરદા સાતવાં.

ક.બરસ્તાન.

(મુશરરીફકા મએ મશઅલ ઓર લડ.કે આના.)

મુશરરીફ—ઓહો કયસા હોલનાક અંધેરા હય વહશતને ઘે-

રા હય રાહતને મુંહ ફેરા હય. કહાં ગોહ હસીન હયકે જો હસરત ઓર ઇબરતકા સીન હય જા અય લડ.કે થશઅલ બુઝાં પોશીદા હોકે દરખ્તોંમેં બચકી આવાજપર કાન લગાના અગર જ.રાભી કિસીકા ખટકા પાના તો ફૌરન સીટી બજાના.

ગાના.

છુટનીએ .ગમકે હાથોંસે જો નિકલે દમ કહીં
ખાક અયસી જીન્દપર તુમ કહીં ઓર હમ કહીં
જાને દેને તેરે પાસ આયા હય તેરા જાં નિસાર.
બે વફા આસીકસે યું હોતે નહીં હમ દમ કહીં.

રૂબાઇ.

તુ બચ કામ કસે નમી આઈ.
યક નાર કસે નમી આઇ
બચ્ચ ઉમ્મીદે ગીતવાં મુરદન.
મ.જારે કસે નમી આઈ.

અહા સીટીકી આવાજ કયા કીસીકો માઅલુમ હુવા પોશીદા રાજ .જુરૂર હય કોઈ .ગમ્માજ પોશીદા છુપકર દેખું યે સાજ (ફીરોજે બશીરકા આના.)

બશીર—અરે બાપરે કયસા શન્નાટા મરઘટ મસાન અલ અમાન અય ખુદાએ દોજહાન બચાના બશીરકી જાન.

ફીરોજ—બશીર લે યે ખુન ઓર હોશીઆરીસે મેરે બાપકો દો બસ અબ યહાંસે જા જલ્દી ક.દમ બઢા અગર પલટ પડેગા તો અપની જાન તબાહ કરેગા

બશીર—ચલો જાન બચી લાખોં પાય પલટ કર કૌન દેખતા હય. કિસકી શામત હય યહાંસે ભાગહી જાનેમેં ભલાઇ હય. (બશીરકા ભાગ જાના.)

ફીરોજ—અય અંધેરી ગોર જમીન ચાર તેરે .આગે.શમેં

કૌન માહપારા હય અફસોસ તુ ઈસિ નાઝુક બદનકો ગલે લગા કરરોતી હય. જીસકે ફિરાકમે પ્રીરાજકી રૂહ બેચેન હોતી હય.

મુખમ્મસ

નિહાં હય કૌનસા ગુલ પયરહન જમીકે તલે
અરાહય જીસસે બાહારે ચમન જમીકે તલે
ઉઠાયો કિસને હંય રન્જો મહન જમીકે તલે
બતા લીયા હય ઉરૂસે કફન જમીકે તલે
છુપી હય કીસકી યે પ્યારી દુલહન જમીકે તલે

(પ્રીરાજકા કબ્રકે તખતકો ખોલના મુશરરીફકા પુકારના)

મુશરરીફ—ઓ ઝાલિમ પ્રીરાજ તેરા મુંહકાલા તુને યહાંભી દુશમનીકા ચલન નિકાલા મરનેવાલોંસે તેરી નાપાક નૈયત હય કહરહય ઝુલ્મ હય સુરદોંસે યે બિદઅત તેરી (સામને આકર) ખબરદાર આ ઓ અજલ ગિરફતા હંય અ ગયા રોકે હાથ વર્નમિનૂત આ પહોંચી.

પ્રીરાજ—મુશરરીફ બસ બસ ચસ્મે હવસ કોર હય ચારામેં જાન ઝીન્દા દરગોર હય. જા જા ભાઈ જા ઈસિ વકત મુઝકો નસતા કયું મોતસે ડરાતા હય મંય મરનેસે પહેલા મરચુકા જાનસે ગુજર ચુકા ગરજ નહીં હય હમે દુનિયાકી રન્જો રાહતસે મરે હુવે દિલકો મરનેકા ન માના હુવા.

મુશરરીફ—ઓ પાપી શરાબી હુજ્જતી તુ અયસા કામ કરે મુઝકો બદનામ ઔર મંય અપની આંખોસે દેખું ગો સૌદાઈ કયું તેરી કજીઆઈ.

મુસદ્દસ

પ્રીરાજ—અયસ્તો ચાહી સમઝ મુઝકોકે સૌદાઈ હય
એક બદકાર હય બદનામ હય રૂસવાઈ હય

મંય હુકમ .અકલ મગર તુઝમેં તોહાનાઇ હય
ફિરમેરે હાથ કયું તેરી ક.જા આઈ હય
.ખુને ના.હક મેં મુઝે અપને ગિરફતાર ન કર.
માનલે બાત મેરી હુજજતો તકરાર ન કર,

શએર.

મુશરરીફ—
મુરદોંસે તુમકો દુનિયાસે ઉઠાના ચાહિફ.
.ખાકમેં અયસે સિતમગરકો મિલાના ચાહિયે
(દોનોંકા લડ.ના ગિરના મુશરરીફકા.)

મુશરરીફ—આહ આહ અરમાન મંય અપને દિલકી મેક રારી કિસકો દિખાઉં અય ગુલનાર તુમકો કહાં-સે ઢુંઢ કર લાઉં કીસ કીસ અરમાનકી હોશથી મેરી જાન દિલમેં હસરત અય મોતકે દિલમેં હય અરમાં દિલકો .ખયર ઓ .જાલીમ ફીરોજ કે અગર તુજમેં કુછ રહમ હો તો યે વસીયત મેરી બજાલાના કે મુઝકો ગુલનારકે પાઉંમેં દફનાના

શએર

યે બજાલાય વસીયત તો મેરા દિલ ઠહેરે
ફિર નતુ પેશે .ખુદા .હસમેં ક.તીલ ઠહેરે
(મુશરરીફકા મરના ફીરો.જકા લાશ નિકાલલાના)

ગાના.

ફીરોજ—બાઅદ મુરદનભી બહારે રૂખે રોશન હય વહી.
ભોલી સુરત હય વહી ઔર તેરા જોબન હય વહી
મરકેભી સાથ રહેમે વોહ વફાદાર હંય હમ
જો તેરી કબ્ર હય ફીરોજકા મસકન હય વહી.
તેરી ચાહને કીયા હુસ્તએ .ગયરત મુઝકો
જો તેરા દોસ્ત .જમાનમેં હય દુશમન હય વહી
[ફીરોજ.કા જહર પીકર મરના .ફાજીકા મશઅલ લીએઆના

ક.ગુ—કયાબાત હય કયા તેરી શાને જાત હય અ.ક.લ ગુમ હય ઇલાહી યે કયા તલા તુમ હય

અસઆર

કયા હય સન્નાટા .અજબ .હાલત હય .કબરસ્તાનકી
દિલ ધડતતા હયઇ લાહી .ખયર હો હરયેક જાનકીં.
(ચોકકર) ઓહો કયસા હય અંધેરા લાશહય ફીરોજકી
હો ગઇ બરબાદ મહેનત હાય મુઝ દિલસોજ.કી
ઔાર દુસરી તરફ યે મુશરરીફકી લાશ હય ગુલનાર
ઇસ તરફ હય નયારાજ કાજ હય (ગુલનારકો દવા
દાબસે બેહુશી પીલાના]

ગુલનાર—(ચૌકકર) હાય ફીરોજ તુમ ન આએ ફીરોજ અય ફીરોજ કયું ન આએ ફીરોજ ફીરોજ હય આજ રોજે શાદી. અય બખ્ત પાએ ફીરોજ મુહદિખાઇએ ફીરોજ.

ક.ગુ—આહા ચોંકી ચોંકી હાં તુઝે હોશ આ ગયા અચ્છા હુવા.

ગુલના—કયું મેરા પ્યારા ફીરોજ કયા હુવા અજીબ તુફાં વાકીયા દેખતી હું મેરી આંખે ઇસિવક.ત કયા દેખતી હુંય (ફીરોજકી લાશ દેખકર]

અબીયાત.

અબ યે દુનિયા ઔાર યે સામાને દુનિયા ખા,કહય;
.આલમે નાપાકસે રૂખસત યે રૂહે પાક હય.
ફયસલા .ખજરસે અબ તેરા અયદિલ ગ઼મનાક હય.
આર.જુએ વસ્લેસે હમ બરમેં સીવા ચાક હય [.ખન્જ
રમારને ચાહના)

ક.ગુ—હાં હાં ખુદાકે વાસ્તેથમ જરો કુછ સોચનેદે મુઝકો યે કયા માજરા મંય .ખુબ જાનતા હું જો કુછ હય યે વાકીયા ફીરોજને .જુરૂર કોઇ .જહર પીલી હય.

શએર.

હું વોહ દવાકે હો અસરે .જહર જીસ્સે દુર
કુદરત .ખુદાકી દેખકે હોતાહુય કયા .જુહુર.
(દવાદેકર) ખુદાકા શાહુય સાંસ આઈ વોહ હોશ
આયા વોહ જાન આઈ
ગુલનાર—હય કુરબાન ઉસકી કુદરતએ નજ.રમેં ઉસકી
શાન આઈ

સએર.

કાજી—(મુશરરીકુસે]
દારૂ.એ બેહુશીકી ઇસિકોભી દવા દેતાહું
લખલખા હોશમેં આનેકા સુધા દેતાહું
અફસોસ યે તો મરચુકા જાનસે ગુજ.ર ચુકા.

અબીઆત

ગુલનાર—ગવારા મૌતકરકે રાય વફાકી શાનમેં આઈ
ફીરોજ—જો તુઝમેં જાન આઈ જાન મેરી જાનમેં આઈ
ગુલનાર—જીસ્મ મુરદ કબ્રમેંથા રૂ.હતેરે પાસથી
કાજી—જીન્દગીથી જબતલક મિલનેકી તુમસે આસથી

ગુલનાર ગાના.

દરસ આજ પાએ સૈયાં પીયાકે બચન બીનાહે
દરસ આજ તને મુરદા દર મજારમ
દીલે દીલઓ અરક બારમ
જુ શુદરત હાલે .જારમ
બફીરાક અરક બાહમ
ન .ખયાલે મૌન આયા તેરે ગમમે જી ગંવાયા
ન કભી ભી જાન પાયા, તહે .ખાકભી કરા હમ.
(આના શાહુકા મએ અરકીને સલતનત)

અબીઆત.

શાહ—દેખકર યે હાદિસા હસરત સરાસરી હોગી.

જીસ્કો મુરદા સમઝેતેથે જીન્દા વોહ કયુંકર હોગી
કાજી—અગર જાનકી અમાન પાઉ તો સુનાઉ સબહાલ
હય કરામત યે સબ .ઈસ્કકી અય નેક .ખિસાલ
શાહ—તુઝે જાન હો તેરી મુબારિક બયાં કર
જો કુછ હય હાલ જલ્દ મુઝસે અયાંકર
કાજી—ને આશીકે સાદિક. ઈસ માસ શુકસે વફાદારકાશે
ફતા હુવા ઈસકી સુરતપર ફરેફતા હુવા.

સએર

.ઈશ્ક સાદિરૂપર યે દોનો દિલસે માઈલ હો ગએ
દિલજો દોનોકે મીલે આપસમેં વોહ દિલ હો ગએ
જબ ઈસ મુસ્કીલકો હલ હોને ન પાયા તો દોનોં
કા પોશીદા ચકદ મંયને પઢાયા

સએર

હુવા ફીર .હુકમ શાહ ફીરોજને અપના વતન છોડ
શીતમસે ગુલ બુલેના શાદને ગોયા ચમન છોડ
ગુલનારકે બાપને જબ મુશરરીફસે નિસ્બત ઠહેરાઈ
તો યે સરાસી માશેરે પાસ આઈ મંયને :ઈસ્કી જાન બ-
ચાનેકો યે તદબીર બતાઈ કે દારૂએ બે હુશી પીલાઈ જ
બ ઈસ નાઝનીન પર ગશતારી હુવા તો શાખાને દફનો
કફન જારી હુવા મંય જો આયા તો :ફીરોજકોભી મુરદા
પાયા એક દાબેશ સમ પીલાયા જીસ્સે ફૌરન હોશમેં આ
યા ખુદાકી .કુદરતને અપના જુલ્વા દીખાયા ગુલનારકોભી
હોશ આયા.

સએર

દુર હુંઈ હકકી ઈનાયતસે બલાએં ઈન્કી
આપભી .અફવકરે શાહ .ખતાએ ઈન્કી.
શાહ—સચ હય .ઈશ્કે મજીજીભી .ઈશ્કે .હકીકીકા .જીના

.આશીકાને વફાશ.આરકા યહી કરીના હય.

અશઆર

મુહબ્બતકર ગઈ દીલમેં મેરે તાસીર દોનોકી.
ગુનાહ બખ્.શે મંયને કલકે મંયને તકસીર દોનોંકી
મિલો તુમ દોનો આપસમેં અબમામેં મેરા કહેના
બને જો શોહરો જનથે યહી તકદીર દોનોકી.
જુહુર–નહીં દીલમે મેરે કોઇ કુદુરત અબ રહી બાકી
મુઝે જી જાનસે ઉલફત હય દામનગીર દોનોંકી.
શાહ–બેટી યે તુમ્મારી હય યે બેટા તુમ્હારા હય
ચલો બસ .ઉક,દકી હો બસમે તદબીર દોનોકી
ગફુર–આંખોંસે મન્જુર હય હુકમે સુલતાની મુઝે
યે દુલહન દુલહા ન.જર આતે હંય લાસાની મુઝે
શાહ–ચીરાગે ચાહસે જબતક .જીયાહો બજમે આલમએ
રહે ના શોર નેક મુસરફત ફન્દા ગુન્હાએ .ખુરમહય
સીતારે તાજલાએ શમ્બ. .કહર સબ તારમમેં
સદાએ શાદીયાના તારે હરજે શેહર બમમેં
તખ્તે રૂસી પરહો સહેરા જેબે તારી કહો.
મુબારીક હો મુબારી કહો મુબારી કહો.
(શાહકા ગુલનારો ફીરોજકા હાથ મિસાના સબકા ગાના ગાના.)

ગાના.

.ઇશરતકે પુલ ખિલે હમ .ગમસે ખિલકે દિલકે
સબ જગ .ખુશરંગ હંય મિલે નુરસે .જહુરસે.
.ગફુરસે ગુફરસે શાદાં હય હંય બન્દા હંય હર ખુસ્તર
અયદાપર.

તમ્મત તમામ શુદ.